Nr. 138. Piątek, 18 Czerwca 1886. **Rok 76.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik* prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4, półrocznie 2, ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu, prosimy o wczesne nadsyłanie przedpłaty.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Z Najwyższego rozporządzenia noszona będzie po ś. p. Jego Królewskiej Mości Ludwiku II królu Bawaryi żałoba dworska od piątku dnia 18 czerwca b. r. począwszy przez dni szesnaście z następująca zmianą: pierwszych dziesięć dni, od 18 do włącznie 27 czerwca żałoba ciężka, a przez następnych sześć dni, od 28 [illegible] lipca włącznie żałoba lżejsza.

Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła oficyałów pocztowych: Jana Schmidta z Białej i Józefa Czaczkę z Tarnowa — do Lwowa.

Od dnia 3 do 10 czerwca b. r. sprawdzono w kraju następujące choroby stadne:

Świerzb u koni: w Baryszu (powiat przemyski).

W powyższym okresie czasu wygasły następujące choroby stadne:

Zaraza wąglikowa: w Mołodyńczu (powiat bobrecki, w Miłoszowicach (powiat lwowski) i w Kołtowie (pow. złoczowski).

Świerzb u koni: w Czerniey (powiat brodzki) i w Chorzowie (powiat jarosławski).

Nosacizna u koni: w Łomnej (pow. bocheński).

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie d. 10 czerwca 1886.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 18 czerwca.

Akcya wyborcza w Anglii została zainaugurowaną manifestami obu przewódców stronnictwa liberalnego, którzy działając przez długie lata zgodnie i solidarnie, zerwali łączące ich węzły, gdy stanęła na porządku dziennym sprawa rozszerzenia samorządu w Irlandyi. Manifest Gladstona do wyborców w Midlothian świadczy, iż jego autor silne ma postanowienie, po doznanej w Izbie porażce, podjąć na nowo walkę ze znaną energią i świad[illegible] tkniętego [illegible] Tym [illegible] [illegible] Gladstone, [illegible] miarę w możność powodzenia, rozwiązał Izbę gmin ze względów wyłącznie taktycznych, w nadziei pozyskania takiej większości, któraby umożliwiła załatwienie kwestyi irlandzkiej na podstawach odpowiadających życzeniom i intencyom secesyonistów liberalnych, grupujących się pod sztandarem Chamberlaina. Manifest owszem wymownym jest dowodem, iż premier angielski pełen jest najlepszych nadziei pozyskania w nowym parlamencie dostatecznej liczby głosów dla swoich reform, a to w takiej rozciągłości, jak one zostały pierwotnie wniesione do parlamentu.

Manifest Chamberlaina jest w głównej treści istną polemiką przeciw Gladstonowi i jego postępowaniu w sprawie irlandzkiej, Chamberlain nie zaprzecza konieczności pewnych ustępstw na rzecz Zielonej wyspy, nie zdaje się być nieprzyjaznie usposobionym dla myśli irlandzkiego parlamentu lokalnego, pragnie jednakże ograniczenia w dwóch kierunkach: Parlament lokalny dla Irlandyi—zdaniem jego—nie powinien być uważanym za ustępstwo wyłącznie na rzecz tego królestwa, zatem instytucyą parlamentów lokalnych powinny być obdarzone równocześnie Anglia, Szkocya i Księstwo Walii. Takie parlamenta lokalne, coś w rodzaju sejmów krajowych, mają obradować i załatwiać sprawy czysto prowincyonalne, a centralny parlament powinien zatrzymać wobec tych sejmów niczem nieograniczoną przew[illegible] [illegible] konserw[illegible] z tego powodu są przeciwni odrębnemu parlamentowi irlandzkiemu, iż, zdaniem ich, parlament taki zagrażałby historycznej jedności państwa, w której upatrują oni najpewniejszą rękojmię utrzymania brytyjskiej potęgi światowej.

Wobec faktu odsunięcia się frakcyi Chamberlaina od Gladstona, skutkiem czego stronnictwo liberalne narażone jest na utratę kilkudziesięciu głosów, zostały wprawdzie zachwiane, lecz niezupełnie sparaliżowane widoki zwycięztwa obecnego premiera. Agitacya w imię programu p. Gladstona zostanie niezawodnie tem silniej rozwiniętą, iż Parnelliści będąc aż nadto świadomi losu, jakiby spotkał projektowane reformy, gdyby przewódcy torysowscy objęli spuściznę po dzisiejszym gabinecie, poruszą bez wątpienia wszelkie sprężyny i użyją całego swojego wpływu, aby dopomódz p. Gladstonowi do odniesienia pożądanego sukcesu. W każdym razie należy się przygotować na nadzwyczaj ożywioną a nawet namiętną kampanię wyborczą, a przypuszczenie takie wydaje się tem bardziej uzasadnione, iż nim jeszcze parlament został rozwiązany, wszystkie stronnictwa przygotowywały się już do walki i poruszyły cały aparat agitacyjny.

Rada państwa.

(LXXXII posiedzenie Izby poselskiej.)

† **Wiedeń**, 16 czerwca. (*Kor. Gaz.* [illegible] Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 10, min. [illegible]

[illegible] etatu Ministerstwa rolnictwa, mianowicie na pomnożenie produkcyi górniczej w Joachimsthal.

Poseł Schönerer w uwadze o protokole z posiedzenia ostatniego, zwraca się przeciw prezesowi Izby: pod koniec posiedzenia ostatniego pan prezes na pewne wezwanie ze strony posła Plenera oświad-

---

21)

STAROSTA ZYGWULSKI

VI.

(Ciąg dalszy.)

Trzy miesiące blisko chorował Rotmistrz w Dubiecku bez nadziei życia: zdawało się, iż zmysły stracił.

Wyzdrowiał wszakże, ale odtąd żywot jego stał się istną katuszą. Za śladem ostatnich słów Stadnickiego idąc, szukał on dziecka swego u Blandraty, ale zrazu napróżno.

Blandrata był naówczas w Siedmiogrodzie nadwornym lekarzem xiążęcia Jana Zygmunta Zapolyi, a w wielkich też był łaskach u Stefana Batorego i w całej siedmiogrodzkiej ziemi kacerstwo swe z niemałem powodzeniem szerzył. U niego to wychowywał się młody Stadnicki Stanisław i do niego miał też zawieść Wretelski synaczka Szornela. Tak się to nawet dowodnie pokazywało z kopii listu znalezionej w papierach zmarłego Stadnickiego, w którym tenże bardzo usilnie polecał syna rotmistrza Szornela opiece Blandraty, obligując, aby był wychowywany z takiem samem staraniem jak jego syn własny i przeznaczając na to znaczną sumę pieniężną.

Ta to właśnie suma stała się zrazu powodem, iż Blandrata nie kwapił się z oddaniem dziecka Szornelowi. Blandrata na starość stał się wielce chciwym, a jakkolwiek będąc nadwornym lekarzem siedmiogrodzkiego xiążęcia i pierwszych panów tamtejszych zaufanym powiernikiem, zebrał już był ogromne bogactwa, to wszakże coraz bardziej w nich się rozmiłowując, na pieniądze łakomym był niepomiernie. Toż gdy Wretelski pojawił się w Siedmiogrodzie, przywożąc Blandracie dziecko porwane wraz z listem p. Stadnickiego i pieniędzmi, chciwiec ów, złakomiony sowitą zapłatą, chętnie ręki do występnego czynu przyłożył, niemowlę do siebie wziął a ową sumą z Wretelskim się podzielił, nakazując mu wieczyste w tej sprawie *silentium*. Wretelski ze swej strony, nie chciał już nawet do kraju wracać, bo wiedział, jako p. Szornel sprawy nie zaspi, a śmierć Stadnickiego pozbawiała go możnego orędownika. Wybierając się zresztą na tę wyprawę, zabezpieczył się on pono dostatecznie ze szkatuły swego pana, tak, że osiadłszy w Siedmiogrodzie, mógł tam cale bezpiecznie i już bez wszelkiej pracy przebywać, nie dbając o to, że tam w kraju wyroki nań zaoczne wydawano i kondemnaty zapadały.

Tymczasem p. Szornel wyzdrowiawszy, wnet do Siedmiogrodu pospieszył, do xiążęcia Zapolyi się udawał a nawet miał za sobą listy królewskie: nic tu wszakże wskórać nie mógł. Blandrata był w łaskach wielkich, nikt go pociągać do odpowiedzialności nie śmiał, może też zresztą i nie wierzono zbytnio tej historyi, Wretelski bowiem przezornie trzymał się w ukryciu, tak że o nim zgoła nie wiedziano, równie jak i o dziecku, które w domu Blandraty w wielkiej tajemnicy chowane było.

Szornel tedy nadaremnie rok cały niemal strawił na bezowocnych poszukiwaniach i wrócił wreszcie do Krakowa zgnębiony i zrozpaczony okrutnie, już tylko w Bogu pokładając nadzieję, że mu do odzyskania dziecięcia pomoże. Czasem przypuszczał, iż synaczek jego już nie żyje, że Wretelski nie wiedząc co z dzieckiem uczynić, uśmiercił je, pieniądze przez Stadnickiego dane, sobie przywłaszczywszy. I byłoby się to może rzeczywiście stało, gdyby Wretelski przed oddaniem dziecięcia Blandracie, wiedział był o śmierci Stadnickiego, o czem dopiero już znacznie później mu doniesiono.

Widać sam Pan Bóg czuwał nad życiem niemowlęcia tego, bo nietylko, że przeżyło szczęśliwie ową podróż w zimie do Siedmiogrodu, ale i tam pod opieką Blandraty nad podziw się pięknie chowało. Groziło mu i to niebezpieczeństwo, że Blandrata dowiedziawszy się o śmierci Stadnickiego i nie spodziewając się już na przyszłość z wychowania onego dziecięcia żadnej korzyści, porzuci je, zda na łaskę sług, lub zgoła zaniedba. Stało się jednak przeciwnie, dziwne bowiem i nieprzeniknione są tajemnice ludzkiego sumienia i serca.

Blandrata nie młodym już był podówczas, a tak w swem kacerstwie zakamieniałym, iż zdawało się, jako żadnym innym sentymentom nie daje do siebie przystępu i jeno w swoich skarbach się kocha. Miał on dawniej przy sobie synowca swego, którego, że był sierotą, z maleństwa wychował. Ten wszakże dorósłszy, cale nieprzystojne inklinacye zdradzać począł a wiedząc, że skarby stryjowskie jemu przypaść mają, tak bardzo rozrzutnym i marnotrawnym się stał, iż Blandrata wygnał go wreszcie z domu i wydziedziczył. Stało się to właśnie w owym momencie, gdy Wretelski przybył z synaczkiem p. Szornela i z początku dla owej sumy pieniężnej, którą przywoził, dobrze został przyjęty. Gdy jednak chłopię owo chowało się pięknie i nad wiek swój roztropnem się stawało, osamotniony starzec, przywiązywać się doń począł jakby do własnego, zabawiał się jego dziecinnym szczebiotem a tak był dlań czułym, że wszyscy, którzy znali Blandratę, wydziwić się temu nie mogli. Zrazu, jako się rzekło, chowało się ono w wielkiej tajemnicy, że prócz zaufanych domowników nikt więcej o niem nie wiedział; dopiero później, gdy mały Szornel podrósł nieco, a rodzic jego po bezskutecznych poszukiwaniach, nie zgłaszał się więcej i sprawa ucichła, Blandrata kryć się już przestał i opowiadał jako to jest sierota, syn jednego z możnych aryanów polskich, a od brin rodzica nazwał go Dołęgą. Tak tedy Dołęga ów rósł pięknie, ćwiczony starannie we wszelkich naukach przez Blandratę, a potem w dworskich i rycerskich obyczajach na dworze xiążęcia siedmiogrodzkiego od lat młodzieńczych się zaprawiał. Do Blandraty przywiązał się on jakby do ojca, a w błędach aryańskich przez niego utwierdzony, trwał w tych sentymentach i później stale, gdy już wreszcie dowiedział się o swem pochodzeniu i oko w oko spotkał się z rodzicem **własnym**. A stało się to dopiero w r. 1579.

Podówczas zasiadał już od lat trzech na tronie Jagiellonów silnej ręki a wielkiej mądrości Król, Stefan Batory, który, że będąc xiążęciem siedmiogrodzkim, kacerstwo wyznawał, miał Blandratę w wielkiem poważaniu i potem nawet na wiarę katolicką przeszedłszy, łask mu swoich nie odebrał, lecz owszem do Krakowa jako lekarza swego powołał. Blandrata ochotnie tam pospieszył, w Siedmiogrodzie bowiem był już dla swej srogości i chciwości powszechnie znienawidzony, zwłaszcza od czasu, gdy za jego sprawą, inny kacerz, ale z nim w opiniach się różniący, Franciszek Davidis, z rozkazu ówczesnego xiążęcia siedmiogrodzkiego Krzysztofa Batorego, do więzienia wtrącony i życia pozbawiony został. Miał też Blandrata i inne jeszcze powody chętnego do Polski powrotu, spodziewał się bowiem dla sprawy herezyi wielkiego tu postępu, ile że król sprzyjał mu bardzo, a nadto w Krakowie przebywał naówczas przyjaciel jego i sławny herezyarcha Faust Socyn, który ożeniwszy się z siostrą Krzysztofa Morsztyna, miał wielkie wzięcie u szlachty i przemożny wpływ na nią wywierał.

Tak tedy na wiosnę r. p. 1579 przybył Blandrata do Krakowa i tu się osiedlił a z nim razem przyjechał i Jerzy Szornel „Dołęgą" zwany, podówczas młodzieniec jużjbardzo nad wiek swój wyrosły a taki urody, że się jej wszyscy dość nadziwować nie mogli.

Pan Rotmistrz, po daremnem poszukiwaniu syna, stracił już był całkowicie nadzieję i gdy po kilku latach wieści nie było, nabrał przekonania, iż synaczek jego przez Wretelskiego zabity być musiał. W tej bo-

czył, że najlepiej byłoby ignorować wycieczki przeciw żydom, szczególniej, jeżeli pochodzą od posła Türka. Ze względu na miejsce, z którego zdanie takie wypowiedziano, pozwalam sobie imieniem związku Niemców-narodowców oświadczyć, że wedle naszego pojmowania regulaminu, mimo szacunku dla pana prezesa, nie przyznajemy mu prawa zalecać, aby zważano lub nie zważano na wygłaszane tu mowy. (*Bardzo słusznie! brawo! z skrajnej lewicy*).

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Bez dyskusyi uchwalono w drugiem i zaraz także w trzeciem czytaniu projekty rządowe o pomnożeniu wydatków skarbowych na regulacyę jednej z przestrzeni rzeki Adygi w Tyrolu, i o zmienieniu uchwały zeszłorocznej co do wydatku na zbudowanie kliniki chirurgicznej w Krakowie, jakoteż o prolongacyi terminu wykończenia drogi żelaznej z Herpelia do Tryestu.

Następuje dyskusya szczegółowa nad nowelą cłową.

W klasie IV (cukier), Rząd projektuje obniżenie cła od melasy z 6 zł. na 25 ct.; komisya cłowa wnosi obniżyć je tylko na 1 zł.

Poseł Tausche zapytuje, czy Rząd myśli uczynić zadość petycyi fabrykantów cukru o utworzenie z kilku miast wolnych okręgów cłowych jedynie dla cukru.

Sprawujący Ministerstwo handlu baron Pusswald oświadcza, że pytanie to przedstawi panu Ministrowi skarbu, do którego należy odpowiedzieć.

Pos. Kaizl wywodzi, że zmniejsza się wywóz melasy, a niezadługo całkiem ustanie; ztąd płonna jest obawa, iżby gorzelniom zabrakło melasy do przepalania. Ogromne obniżenie cła pociągnęłoby za sobą ogromny dowóz melasy zagranicznej. Na tem ucierpiałyby nietylko cukrownie austro-węgierskie, ale i małe gorzelnie rolnicze, które przepalają ziemniaki, a nie melasę, poniosłyby wielką szkodę pod wpływem konkurencyi gorzelń fabrycznych; a nawet i same ziemniaki spadłyby w cenie. Wniosek komisyi za mało jeszcze to wszystko uwzględnia; dlatego mowca wnosi uchwalić cło od melasy w wysokości 1 zł. 50 ct.

Komisarz rządowy, szef sekcyi p. Baumgartner odpowiada, że zmniejsza się przepalanie melasy, a w miejsce tego prawdopodobnie nie pomnoży się przepalanie ziemniaków, lecz wstąpi przepalanie kukurudzy. Gorzelnie przepalające melasę użalają się nietylko na niskie ceny wódki, lecz i na to, że cukrownie wynalazły sposób wydobywania resztek cukru z melasy, przez co z jednej strony traci skarb, bo od cukru z melasy nie opłaca się podatku, z drugiej strony melasa traci na wartości dla gorzelń. Obniżenie cła od melasy nie pociągnie za sobą pomnożenia dowozu jej z zagranicy. W Niemczech melasa zagraniczna dla gorzelń jest zupełnie wolna od cła, a jednak dowóz jest bardzo mały. Ztąd też płonne są obawy o gorzelnie rolnicze i o cenę ziemniaków. Tylko z Rossyi możnaby dowozić melasę; najniższe ceny jej są w Odessie, a przewóz z Odessy do Podwołoczysk jest tak drogi, że nie wynagrodzi go obniżka cła. Komisarz rządowy nietylko sprzeciwia się wnioskowi Kaizla, lecz nawet zaleca wniosek rządowy ku przyjęciu.

Sprawujący Ministerstwo handlu bar. Pusswald uważa wszelkie obawy wysnute z wniosku rządowego za nieuzasadnione, ale nie chce zapuszczać się w wywody o rzeczy samej, lecz poczytuje sobie za obowiązek przypomnieć co powiedział w mowie swej w dyskusyi ogólnej (zob. nr 136 *Gazety*) o konsekwencyach każdej, choćby najdrobniejszej zmiany w projekcie rządowym — konsekwencyach mogących objawić się w większych szkodach, niż spodziewane są z zmian korzyści. Sejm węgierski przyjął nowelę cłową *pure et simple*; to samo mowca zaleca Izbie co do tej i co do wszystkich innych pozycyj.

W głosowaniu uchwalono cło od melasy w myśl wniosku Kaizla, t. j. w wysokości 1 zł. 50 ct.

Pos. Pfeifer zabiera głos do klasy V (tytoń), chociaż nowela nie zawiera żadnej zmiany, ani nawet wzmianki o niej. Mowca użala się na nierówne postępowanie w Austryi a na Węgrzech co do uprawy tytoniu i ubolewa nad preponderencyę węgierską, która wszędzie i zawsze, na polu finansowem, ekonomicznem i politycznem, jest z krzywdą dla tej tu połowy Monarchii. Przemawia za zniesieniem monopolu na tytoń w krajach austryackich.

W klasie VI Rząd projektuje zmiany następujące: Podwyższyć cło od kukurudzy z 5 ct. na 50 ct. (proso i tatarka bez zmiany 50 ct.), od jęczmienia i owsa z 25 ct. na 75 ct.), od jęczmienia i owsa z 25 ct na 75 ct., od pszenicy z 50 ct. na 1 zł. 50 ct., od żyta z 25 ct. na 1 zł. 50 cent. Jeżeli z Rumunią traktat handlowy przyjdzie do skutku, dowóz wszystkich powyższych gatunków ziarna pochodzenia rumuńskiego ma być wolny od cła (Bez zmiany jest przepis, że dla Dalmacyi i wysp Kwarneryjskich wolny od cła jest dowóz kukurudzy aż do ilości 80.000 centn. metr. i pszenicy i prosa aż do ilości 20.000 centn. m. rocznie.) Dla dowozu zboża pochodzenia serbskiego mają pozostać cła dotychczasowe; tak samo dla dowozu zboża z państw, z któremi wiążą Monarchię traktaty handlowe, oparte na zasadzie największych korzyści, do młynów i piekarń na 10-kilometrowym pasie granicznym. Dalej podwyższyć cła od słodu z 60 ct. na 1 złr. 50 ct., od ziarn strączkowych z 50 ct. na 1 złr., od wszelkich wyrobów młynarskich z 1 złr. 50 centów na 3 zł. 75 centów. (Bez zmiany ryż bez traktatu handlowego 2 złr., przy traktacie 1 złr.) — Komisya wnosi przyjąć zmiany zgodnie z projektem rządowym.

Do głosu zapisało się: przeciw wnioskowi siedmiu posłów z lewicy, za wnioskiem dwunastu posłów z lewicy i z prawicy, tudzież pos. Abrahamowicz.

Pos. Lorenzoni przedstawia, że Tyrol południowy najwięcej będzie dotknięty podwyższeniem ceł na zboże. Z wykazów przewozu na kolei Południowej widać, że owa część Tyrolu pobiera przeszło 200.000 cntr. metr. zboża z Włoch, a tylko 120.000 cntr metr. z Węgier; albowiem przewóz z Włoch jest tańszy, a włoska kukurudza i pszenica smakowitsza i pożywniejsza od węgierskiej. Niektóre doliny wcale nie mogą brać zboża z Monarchii, muszą koniecznie brać z zagranicy, bo otwarte są ku granicy, a od strony Monarchii zamknięte nieprzebytemi górami. Mowca wnosi poprawkę dodatkową, żeby Tyrolowi dozwolono pobierać z zagranicy pewną ilość zboża bez cła.

Pos. Roser przemawia za podwyższonemi cłami, których konieczność wywodzi już ztąd, że od czasu zaprowadzenia ceł na zboże w Niemczech wywóz austryacki do Niemiec z 822.000 cntr. metr. spadł na 467.000 cntr. metr. Głównie jednak korzysta mowca z sposobności, aby mówić o biedzie stanu włościańskiego, o potrzebie obniżenia podatku gruntowego, o surowości w ściąganiu podatków, o braku taniej soli dla bydła, które to punkta poleca uwadze Rządu.

Pos. Kübeck wywodzi, że podwyższenie ceł zbożowych nie przyda się na nic, ceny nie podniosą się, straconego odbytu zagranicznego nie odzyska się Jest tedy mowca stanowczo przeciwny podwyższeniu tych ceł, a spodziewa się, że stan wojny cłowej niezadługo ustąpi stosunkom traktatowym.

Komisarz rządowy, radca ministeryalny bar. Kalchberg każe nie spodziewać się wielkich rzeczy z podwyższenia ceł na zboże, bo w państwie, które po części wywozi cząstkę swego zboża, po części dowozi nieco z zagranicy, wpływ ceł nie może objawić się w całej pełni. Wedle teoretycznego średniego obrachunku możnaby spodziewać się podwyższeniu cen zboża o nie spełna 2 ct. na centnarze metrycznym; ale praktyczna korzyść może być ta, że spekulacya nie będzie podlegała znaczniejszym fluktuacyom. Mowca zwalcza wywody i wniosek Lorenzoniego. Od r. 1882 Tyrol ma ułatwione sprowadzanie zboża z Monarchii obniżonemi taryfami kolejowemi i refakcyami, a dolinom zamkniętym od strony Monarchii wolno zaopatrywać się w zboże zagraniczne w ten sposób, że każda osoba może przynosić z zagranicy po 10 kilogramów bez opłaty cła i to kilka razy na dzień. Po powodziach r. 1882 pozwolono Tyrolowi sprowadzać zboże zagraniczne bez cła, a jednak nie sprowadził tyle, ile mu pozwolono. I łatwo to pojąć, gdy się zważy, że kukurudza zagraniczna jest droższa od węgierskiej. Predylekcya dla kukurudzy włoskiej pochodzi tylko ztąd, że jest więcej żółta i wydaje piękniejszą w kolorze polentę. Wielka zresztą ulga dla pograniczy jest w tem, że młynom i piekarniom na 10-kilometrowym pasie granicznym wolno, pod należytą kontrolą, pobierać zboże z zagranicy bez opłaty cła.

Zapisało się jeszcze do głosu za podwyższonemi cłami trzech posłów z skrajnej lewicy.

Pos. Jansche przemawia za podwyższonemi cłami, za pomocą których powstrzyma się dowóz z zagranicy, a przez to konsumcya będzie musiała trzymać się zboża krajowego. Nie potrzeba spodziewać się ztąd wyższych cen, ale sam łatwiejszy odbyt wiele rolnikowi znaczy. Będzie to dla przemysłu także korzyść, gdy stan rolniczy podźwignie się na sile konsumcyjnej. Wszelkie wywody przeciwne, z wyjątkiem względności dla Tyrolu, nie nie znaczą; dla tego też mowca wzywa przeciwników, aby odstąpili od swych teoryj i połączyli swe głosy z głosami innych za podwyższonemi cłami.

Tu na wniosek pos Jaworskiego zamknięto dyskusyę.

Pos. Nabergoj wnosi na piśmie aby przepis, odnoszący się do Dalmacyi i wysp Kwarneryjskich rozszerzono z stosowną zmianą ilości zboża na całe Pobrzeże.

Jako mowca generalny posłów zapisanych przeciw podwyższonym cłom zabiera głos pos. Wildauer, który dowodzi, że już cła dotychczasowe, gdy je zaprowadzono w r. 1882, stały się wielką krzywdą dla Tyrolu, a podwyższone teraz będą jeszcze większą i oznaczać będą poprostu nieznośny podatek spożywczy. Co dla Dalmacyi uznano za słuszność, to i Tyrolowi się należy. Mowca zaleca tedy wniosek Lorenzoniego ku przyjęciu.

Pos. Ausserer jako mowca generalny posłów zapisanych do głosu za podwyższonemi cłami, zwraca się przeciw wywodom Plenera w dyskusyi ogólnej, który zwalczał mowy posłów z klubu ostrego tonu o unii osobistej z Węgrami i o wzniesieniu szrank cłowych między Austryą a Węgrami, które przecież aż do r. 1850 istniały. Tylko w ten sposób możnaby złamać przeważny wpływ Węgier na sprawy austryackie. Z jednej strony Austrya powinnaby starać się o unię cłową z Niemcami celem wytworzenia środkowo-europejskiego związku cłowego; z drugiej strony na Węgrzech coraz więcej rozwija się ruch prowadzący do zupełnego odłączenia się Węgier od Austryi pod względem handlowo-politycznym. Tego nie trzeba spuszczać z uwagi i zawczasu przygotować się na taką ewentualność.

W głosowaniu poodrzucano wszystkie poprawki, przyjęto klasę VI wedle zgodnego z projektem rządowym wniosku komisyi.

Na tem przerwano obrady.

Koniec posiedzenia o godz. 4 m. —. Następne jutro.

Sprawa suplentów.

Uchwalony przez Izbę deputowanych projekt ustawy w sprawie suplentów brzmi:

§. 1. Płaca substytucyjna suplentów (nauczycieli pomocniczych), którzy w państwowych szkołach średnich, tudzież w męskich i żeńskich seminaryach nauczycielskich, po uzyskaniu zupełnej kwalifikacyi nauczycielskiej pełnili przez lat 5 bez przerwy i w sposób zadawalający służbę nauczycielską, zostaje o 200 złr. podwyższoną.

Spędzony przed wejściem w życie tej ustawy czas służby ma być wliczony.

Jeżeli suplent (nauczyciel pomocniczy), który część swojej służby spędził przy niepaństwowym zakładzie powyższej kategoryi, zostanie powołany do służby przy zakładzie naukowym państwowym, w takim razie mogą mu być wliczone lata służby spędzone w pierwszym charakterze.

W wypadkach, godnych szczególnego uwzględnienia, dozwolonem jest także wliczenie tego czasu służby, jaki przebył suplent przed przerwą służby, zaszłą bez jego winy i przyczynienia się.

§ 2. Wykonanie tej ustawy, która ma wejść w życie z początkiem roku szkolnego 1886/7 polecam Ministrowi wyznań i oświecenia.

Dotychczas pobierali suplenci w Wiedniu 720 zł., a we wszystkich innych miastach 600 zł. rocznie bez względu na długość służby. Na podstawie uchwalonej ustawy tedy po 5 latach służby uzyskają suplenci w Wiedniu 920 zł., a w innych miastach 800 zł. Aplikacyi drugiego dodatku służbowego nie przyjęto z tego względu, gdyż wogóle nie chciano stwarzać z suplentów stałej klasy nauczycieli, owszem zamierzano ich działalność w tym charakterze ograniczyć do możliwie krótkiego czasu. Wskutek tego także uchwaliła Izba następującą rezolucyę:

„Wzywa się c. k. Rząd, aby przy zapewnionem przezeń obsadzaniu wszystkich systemizowanych posad nauczycielskich, uwzględniał szczególnie starszych egzaminowanych suplentów".

Dodawszy do tego, iż p. Minister dr. Gautsch, w komisyi budżetowej wyraźnie zapewnił, że jeszcze w bieżącym roku obsadzonych zostanie okrągło 100 posad nauczycielskich; dalej, iż p. Minister kategorycznie oświadczył, że traktowanie służbowe suplentów ureguluje najrychlej w drodze administracyjnego rozporządzenia, i że po zebranem na podstawie tego rozporządzenia doświadczeniu, wniesie przedłożenie rządowe dla ostatecznego prawnego uregulowania stosunków służbowych suplentów — to przekonamy się najdowodniej, iż na razie uczyniono wszystko, co się tylko uczynić dało na korzyść suplentów. Uchwalona przez Izbę ustawa, a niemniej przyrzeczenia i zamiary p. Ministra oświecenia rokują w każdym razie lepszą przyszłość materyalną suplentom i podnoszą ich stanowisko społeczne na zewnątrz, co zaznaczył także sam p. Minister w mowie wypowiedzianej w Izbie dnia 11 b. m.

Król Ludwik II.

Wystawienie zwłok. — Ceremoniał pogrzebowy.

Z Monachium telegrafują pod dniem 16 b. m.: Olbrzymie tłumy oblegają od świtu zamek celem dostania się do kaplicy, gdzie złożono zwłoki królewskie. W okrytej kirem kaplicy wznosi się katafalk o sześciu stopniach a na nim wśród kwiatów spoczywa czarna aksamitna trumna ze zwłokami, przykrytemi do połowy gronostajami. Król ubrany jest w suknie kawalera orderu Huberta; w prawej ręce złożonej na piersiach trzyma bukiet z kwiatów zerwanych własnoręcznie i przysłanych przez Najj. Cesarzowę austryacką, oraz krzyżyk ze słoniowej kości; lewa ręka oparta jest o rękojeść miecza. Rysy króla nic zgoła się nie zmieniły. U stóp katafalku złożono mnóstwo pysznych wieńców z żałobnemi szarfami. Do kaplicy wpuszczają ludność grupami po 50 osób, którym wolno po kilka zaledwie minut zatrzymywać się przy zwłokach królewskich.

Pogrzeb odbędzie się w sobotę o godzinie 1 po południu. Zwłoki zostaną złożone w kryptach kościoła dworskiego św. Michała. Ceremoniał pogrzebu ustanowiono zupełnie w taki sam sposób, jak przy poprzednich podobnych wypadkach. W czasie żałobnego pochodu będzie danych 101 strzałów. Pochód otworzy wojsko pod dowództwem komendanta korpuśnego, za niem iść będzie służba królewska, dalej bractwa duchowne, uniwersytety i inne zakłady naukowe, urzędnicy dworscy, duchowieństwo i episkopat z arcybiskupem monachijskim na czele, następnie 25 dworzan z herbami królewskiemi, mistrz ceremonii i adjutanci. Dalej karawan ciągniony ośmioma rumakami; na wieku trumny zostaną złożone insygnia koronne i ordery domu królewskiego. Karawan otoczą półkolem najwyżsi dygnitarze dworscy, adjutanci przyboczni, podkomorzowie, kawalerowie orderu św. Jerzego i t. d. Za trumną będą postępować książęta krwi, członkowie obu Izb, reprezentanci szlachty, ministrowie, kawalerowie wysokich orderów, korpus oficerski, urzędnicy, magistrat i deputacye. Pochód zamkną wojska różnej broni. Bezzwłocznie po złożeniu zwłok w krypcie kościoła św. Michała zostanie przewiezionem pod eskortą kawaleryi serce królewskie do Alt-Quetting, gdzie złożone są serca wszystkich książąt bawarskich.

Memoryał o chorobie króla.

Komisya rady stanu (Izby wyższej) i Izby deputowanych p. zedłoży ministerstwu w osobnym memoryale obfity materyał dowodów na uzasadnienie, iż zachodziła rzeczywiście nieodzowna konieczność pozbawienia króla rządów i ustanowienia regencyi. Memoryał dzieli się na dwie części; pierwsza zawiera takie szczegóły, które nie mogłyby być podane do publicznej wiadomości; druga zaś mieści dokumenta, z których dzisiaj nie ma już powodu się ukrywać. Pomiędzy innemi znajdują się tu wyroki śmierci z podpisami króla, wydane na

---

leści srogiej z tym większym zapałem oddawał się rycerskiemu rzemiosłu, jedynie tylko w wyprawach wojennych i trudach obozowych znajdując zapomnienie i pociechę. I właśnie powrócił był z onej sławnej pod Wendą nad wojskiem moskiewskiem wiktoryi, kędy jako pułkownik dowodził i chlubnie się odznaczył, kiedy mu powiedziano, jako Blandrata lekarzem królewskim mianowany jest i do Krakowa przybył.

Pobiegł natychmiast do niego jakiemś przeczuciem tknięty, i właśnie gdy do mieszkania Blandraty się zbliżał, ujrzał na ulicy przed domem owe jasnowłose, cudne chłopię, które wzrostem już na męża wyglądało, a w rysach młodzieńczych twarzy dziwne do matki swej miało podobieństwo.

Opowiedzieć co się wonczas stało z Rotmistrzem jest niepodobieństwem, jak niepodobna zmierzyć, ile serce człowieka boleści i radości pomieścić jest zdolne... Wszystkie przebyte cierpienia, wszystkie łzy niewypłakane a tajone w duszy, które się tam w niewymowną rozpacz, jakby lodem ścięły, to wszystko wówczas w jednym wydało się jęku.

Ale gdy rodzic wyciągał z miłością dłonie swe ku jasnowłosemu chłopięciu, ono blade, przerażone, stało nie wiedząc, czego żąda odeń ten wpół oszalały, obcy mu człowiek, który go synem swym mieni...

„Nieznam cię!" zdawało się mówić zalęknione spojrzenie młodzieńca, boję się twego zdziczałego wzroku, który w ciemne obrazy przeszłości się wpatruje, ponurym stał się i strasznym, boję się twego uścisku, którego nie znał w dniach pierwszego dzieciństwa mego, nie chcę twych pieszczot, bo mi ich nie szczędził ten, który od pierwszej chwili życia, jaką zapamiętać mogę, był mi dobrym opiekunem i ojcem najczulszym. Nieznam cię!...

I wyrwało się jasnowłose chłopię z objęć Rotmistrza, uciekając i tuląc się do Blandraty...

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wratysław Daniłowicz.

ministrów. Pierwszym, przeciw któremu król podpisał taki wyrok, był minister skarbu Riedl. Stało się to bezpośrednio po tem, gdy minister zawiadomił monarchę za pośrednictwem radcy Kluga, że nie może niestety oddać do dyspozycyi Jego król. Mości żądanych sum. Król rozkazał powiesić ministra we własnem jego biurze, a to, jak dodał własnoręcznie, dla zaostrzenia zasłużonej kary. Podobne wyroki doręczone zostały innym także ministrom. Wyroki te złożono do aktów. Dalej zawiera publikacya dokumenta odnoszące się do rozkazu królewskiego, aby sekretarza gabinetowego Zieglera wtrącić do więzienia i obchodzić się z nim najsurowiej. Król odbierał codziennie raporta o stanie znajdującego się rzekomo w więzieniu Zieglera, udzielał rozkazów jak go traktować i t. d. Następnie obejmuje memoryał zeznania 32 osób, które doznały od króla uszkodzeń cielesnych i którym skutkiem tego kasa królewska była zmuszoną wypłacić znaczne wynagrodzenia. Znajdują się tu również listy o „utworzeniu ministerstwa Hesselschwerta" (kamerdyner królewski), oraz dekret, skazujący jednego z ministrów na wygnanie do Ameryki. Król już nazajutrz po podpisaniu tego dekretu rozkazał złożyć sobie „wyczerpujący" raport o położeniu banity, wyznaczył dla jego rodziny hojne wsparcie, a gdy w trzy dni później wpadł mu w rękę dziennik, w którym pomieszczono mowę wypowiedzianą przez tegoż ministra w sejmie, zapomniawszy zupełnie o dekrecie banicyjnym, odezwał się do swojego otoczenia: Należy przyznać, że dobrze mówił!

Król Otto, który w myśl konstytucyi i prawa pierwszeństwa został następcą nieszczęśliwego króla Ludwika II, urodził się w Monachium 27 kwietnia 1848 r. i zarówno ze swoim bratem odebrał bardzo staranne wychowanie. Ze szczególniejszem zamiłowaniem oddawał się on sprawom wojskowym i odbył kampanie z roku 1866 i 1870/71. Wkrótce po francusko-niemieckiej kampanii, poczęły objawiać się u pełnego życia i tryskającego zdrowiem księcia, symptomata zboczenia umysłowego, które wzmagały się tak szybko i groźnie, iż musiano go poruczyć pieczy lekarskiej i zupełnie odosobnić.

Nowy król przebywa pod ścisłym dozorem na zamku Fürstenried. Według zdania powag lekarskich, nie można ani na chwilę łudzić się nadzieją, aby król Otto mógł kiedykolwiek odzyskać zdrowie.

[illegible] telegrafują z Monachium, główn[illegible] tru[illegible] sprawia fakt, iż książę Otto ni[illegible] mo[illegible] oświadczenia co do p[illegible]cia korony ani wykonać przysięgi. [illegible] przyjęto to milcząco jako abdykacyę, wówczas naturalnie inny książę bawarski musiałby otrzymać koronę, lecz w tym celu należałoby koniecznie zmienić konstytucyę. Słychać, że deputowany Frankenburger ma zamiar uczynić odpowiedni wniosek, zmierzający do wytworzenia prawidłowego i trwałego stanu rzeczy.

Z Watykanu.

(Sprawa rewizyi pruskiego ustawodawstwa majowego. — Ks. arcybiskup Dinder. — Pogłoski o powołaniu do Prus zakonów duchownych. — Poseł Schlözer.)

Piszą do *Pol. Corr.* pod dniem 14 b.m. W Watykanie oddają się nadziei, iż rząd pruski po przyjęciu przez Stolicę św. obowiązku notyfikacyi w ramach ściśle oznaczonych postanowień, poczyni odpowiednie kroki, aby sejm pruski mógł jak najrychlej podjąć sprawę gruntownej i zupełnej rewizyi ustawodawstwa majowego. Wszak ta rewizya jest jedynym środkiem dla przywrócenia zupełnego pokoju kościelnego w Prusach, i celem, który stanowi najgorętsze życzenie Papieża.

Doniesienia o przyjęciu gnieźnieńsko-poznańskiego arcybiskupa, ks. Dindera, w nowej jego dyecezyi sprawiły w Watykanie jak najlepsze wrażenie. Koła tutejsze upatrują w tem nowy dowód szczęśliwego wyboru.

Wszystkie pogłoski o rychłem powołaniu do Prus zakonów duchownych należy przyjmować bardzo ostrożnie. Tutaj przynajmniej nie wiedzą nic zgoła o podobnym zamiarze rządu berlińskiego.

W sprawie dalszej rewizyi ustawodawstwa majowego piszą do berlińskiej *Germanii*, iż z góry można było przewidzić, iż strony interesowane dopiero w jesieni przystąpią do odnośnych rokowań. Bezzasadne są doniesienia tych dzienników, które pisały, iż rząd pruski już teraz polecił wypracować w tej mierze memoryał i przedłożyć go poufnie w Watykanie. Pos. p. Schlözer, jak lat zeszłych tak i teraz, uda się na dłuższy urlop do Niemiec i zabawi czas jakiś w Berlinie.

KRONIKA

— **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Zakrzewce, w powiecie tłumackim, na budowę cerkwi, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Najd. Arcyksiążę Franciszek Salwator**, w dniach 10, 11 i 12 b. m. składał egzamin wojskowy w obec komisyi, do której Najj. Pan powołał generał-majora Juliana Roszkowskiego, komendanta Akademii techniczno-wojskowej, oraz trzech innych wyższych oficerów. Egzamin wypadł świetnie, gdyż w dziesięciu przedmiotach, na dwanaście, egzaminatorowie przyznali Najd. Arcyksięciu notę „celująco". Jego ces. Wysokość, który jest prawnukiem słynnego wodza, Arcyksięcia Karola, przydzielony został jako porucznik do pułku dragonów nr. 12.

— **JW. Pan Prezydent Namiestnictwa**, Herman Loebl, powrócił do Lwowa.

— **P. dyrektor poczt i telegrafów**, radca Dworu Antoni Schiffner, wyjechał ze Lwowa w sprawach urzędowych na prowincyę i do Wiednia.

— **Pani ministrowa Dunajewska** wczoraj rano pociągiem pospiesznym odjechała z Krakowa do Wiednia.

— **Wydział krajowy** udzielił towarzystwu wzajemnej pomocy „Rodzina", zasiłek w kwocie 200 zł. na częściowe pokrycie kosztów administracyi.

— **Walny zjazd towarzystwa pedagogicznego.** Od czasu wejścia w życie ustawy o stowarzyszeniach, jednem z najpopularniejszych i najruchliwszych towarzystw jest założone w roku 1868 towarzystwo pedagogiczne, którego działalność jest tak doniosła, iż mimo powstania w ostatnich latach dwu innych towarzystw o tych samych celach, t. j. towarzystwa ped. ruskiego i towarzystwa nauczycieli szkół średnich, z każdym rokiem coraz bardziej się rozwija, i swoje konary, któremi są oddziały i kółka pedagogiczne, coraz szerzej roztacza. I jeżeli kraj posiada dzisiaj tak liczne szkoły ludowe, wyższe szkoły żeńskie i przemysłowe, jeżeli posiada nauczycieli oddanych całą duszą swemu żmudnemu acz szczytnemu zawodowi, jeżeli szkoła posiada dobre podręczniki polskie i ruskie, jeżeli młodzież ma dobrą i tanią biblioteczkę i naukową i powieściową — zasługa to w znacznej części naszego towarzystwa pedagogicznego. A ponieważ jest ono, że się tak wyrazimy, dzieckiem naszego miasta, toż chlubić się niem słusznie możemy i cieszyć, [illegible] d[illegible] uczestników dosięgnie z pewnością 600. Już niejednokrotnie dawaliśmy dowody naszej życzliwości towarzystwu pedagogicznemu, którego jedynem zadaniem jest praca, podjęta dla dobra całego kraju; toż i teraz, w uznaniu tej szczerej a rzetelnej pracy, odzywamy się do wszystkich mieszkańców miasta naszego, aby wierni narodowemu przysłowiu: „Gość w dom, Bóg w dom" otworzyli na powitanie tak miłych nam gości podwoje swych domów i serc. Najtrudniejszem-bo niewątpliwie zadaniem będzie należyte umieszczenie tak licznie spieszących uczestników walnego zjazdu; obywatele przeto, którzy na ten czas będą mogli u siebie pomieścić (bezpłatnie) bądź znajomych, bądź nieznajomych uczestników zjazdu, nauczycieli, raczą ustnie lub kartką korespondencyjną zgłosić swoją gotowość u p. Adolfa Stronera, naczelnika Izby obrachunkowej miejskiej, w gmachu ratuszowym, na dole. Zarazem zwracamy się do pp. właścicieli hotelów z prośbą, aby ze względu na czas wakacyjny, w którym pokoje gościnne nie są zbyt zajęte, raczyli komitetowi przyjść w pomoc, już to ofiarowaniem pewnej ilości łóżek bezpłatnie, już też po zniżonej cenie.

— **Posiedzenie towarzystwa nauczycieli** szkół wyższych odbędzie się w sobotę, dnia 19 b. m., o godzinie 6 wieczór, w sali fizyki szkoły realnej. Na porządku dziennym: 1. Z dziedziny historyi naturalnej, ref. prof. dr. J. Petelenz. 2. Pierwsze lekcye geografii w klasie pierwszej, ref. p. St. Majerski.

(*m*) **Tragiczny wypadek** zaszedł wczoraj podczas obrad Rady miejskiej. W chwili, w której p. Lewicki referował sprawę dzierżawy dóbr Malechowa wpadł do sali radny p. Goldman z doniesieniem, że radny Franciszek Motylewski skoczył z trzeciego piętra gmachu ratuszowego i zabił się na miejscu. W tej chwili przerwano oczywiście obrady i wszyscy pp. radni wybiegli z sali obrad na miejsce tragicznego wypadku. Licznym świadkom przedstawił się okropny widok. Przy głównej bramie wjazdowej, leżały zwłoki Franciszka Motylewskiego, który kilka minut przedtem zasiadał jeszcze w sali obrad. Nad zwłokami stał ks. kanonik Mazurak, i odmawiał modły za konającego, a obok klęczał dr. Krówczyński i badał tętno, które już niestety nie biło. Jeden z pomiędzy pierwszych, stojących na warcie pod spinalnią, opowiadał obecnym, że na kilka minut przedtem obaczył p. Motylewskiego stojącego w oknie trzeciego piętra. Położył on na framudze kapelusz i laskę, wyrzucił za okno jakiś zapieczętowany pakiet, i w tej samej niemal chwili runął się na bruk; upadł na nogi, które oczywiście zostały zgruchotane. Wszystko to było dziełem kilku sekund. Pakiet zapieczętowany był adresowany do prezydenta miasta p. Dąbrowskiego. Mieścił się w nim list do prezydenta, tudzież list, pisany ołówkiem, do p. Karola Mokrzyckiego. W pierwszym z tych listów uprasza zmarły p. prezydenta o zajęcie się losem rodziny, przedstawia swoje stosunki majątkowe, wcale uregulowane, prosi o chrześciański pogrzeb i wyraża nadzieję, że nie zostanie mu odmówiony, a mianowicie, że zajmie się nim Stowarzyszenie czynnej miłości bliźniego, do którego należał 26 lat. Szczególniejszej opiece prezydenta poleca swojego syna, uczącego się bardzo dobrze, i wylicza szczegółowo swoje stosunki majątkowe. W drugim liście uprasza p. K. Mokrzyckiego o zajęcie się losem rodziny a prosząc wszystkich o przebaczenie, żegna wszystkich krewnych, przyjaciół i znajomych. Powody, które skłoniły go do tak rozpaczliwego kroku, nie są wyjaśnione w tych listach. Pp. lekarze czynili usiłowania przywrócenia zmarłego do życia, ale bezskutecznie. Zwłoki złożono tymczasowo w spinalni na materacu, a nocną porą odwieziono je do domu, przy ulicy Furmańskiej. Dalsze obrady Rady zostały przerwane, a pan prezydent w towarzystwie jednego z pp. radnych udał się do rodziny w celu zawiadomienia jej o strasznym wypadku. Ś. p. Motylewski z profesyi rzeźnik, używał powszechnego szacunku. Przed posiedzeniem Rady był na posiedzeniu korporacyi i miał oddać klucz od kasy korporacyjnej; na posiedzeniu Rady witał się serdecznie z swoimi kolegami, a na kilka sekund przed wykonaniem zamachu na życie własne, wychodząc z sali obrad, żegnał się z siedzącymi obok niego radnymi; nikt nie dostrzegł zmiany w jego zachowaniu się, lub oznaki irytacyi, przeciwnie, zauważano, że był w niezwykle dobrym i wesołym humorze. W r. b. jest to już drugi wypadek samobójstwa w gmachu ratuszowym wykonany przez rzucenie się na bruk z okna trzeciego piętra, okna, przez które wchodzi światło do głównej klatki schodowej.

— **Przewodnika gimnastycznego** (organu Towarzystwa gimnastycznego „Sokół", we Lwowie) opuścił prasę nr. 6 z czerwca r. b. Treść: Ś. p. Jan Dobrzański. — Lukiana z Samozaty Anacharsis czyli dyalog o gimnastyce. (Dok.) — Zarys ćwiczeń na poręczach. (C. d.) Sprawy towarzystw gimnastycznych polskich. — Pogrzeb ś. p. Jana Dobrzańskiego. — Kronika.

— **Wycieczka** stowarzyszenia młodzieży handlowej odbędzie się w lasku na Pasiekach, za rogatką łyczakowską na prawo, dnia 20 [illegible] tańce rozpoczną się o godzinie [illegible] ognie sztu[illegible] [illegible]

— **Stan powietrza** [illegible] w górę. — Prognoza na dobę następującą, od godziny 12 w południe 18. b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: — Wiatr przeważnie zachodnio-południowy, temperatura cokolwiek się podnosi, stan nieba zmienny, powietrze więcej niż miernie wilgotne, deszcz chwilowy, zresztą pogodnie.

— **Zuchwała złodziejka.** Paulina Giebułtowska, sprowadziwszy wczoraj po południu ślusarza do swego rzekomego mieszkania pod l. 37 przy ulicy Halickiej, pod pozorem, iż zgubiła klucz, kazała sobie zamek otworzyć i zamówiła sobie zarazem nowy klucz odpowiedni. Jedna z dwóch żydówek, które jej towarzyszyły, zapłaciła ślusarzowi należytość, poczem tenże odszedł. Dopiero służąca tej kamienicy, spostrzegłszy to, a wiedząc, iż lokator tego pokoju, kawaler, odjechał przed dwoma dniami ze Lwowa, zawiadomiła o tem tamtejszą stróżowę. Ta ostatnia zastała drzwi do wspomnionego mieszkania na zakrętkę zamknięte, a spowodowawszy otworzenie takowych, zastała w pokoju nieproszonych gości, zatrudnionych pakowaniem pościeli i rzeczy w tłumoki. Przywołana policya aresztowała wspomnioną złodziejkę, która się tymczasem ukryła była w piwnicy, oraz jej towarzyszki, wielokrotnie karane ukrywaczki skradzionych rzeczy, Altę Lowitz i Rachlę Porter.

— **Wypadki.** Jakób Bochenek, zarobnik, upadłszy na ulicy Janowskiej, złamał sobie rękę. Odwieziono go do szpitala. — Marya Bernaczek, zarobnica, posprzeczawszy się ze swym narzeczonym, Janem Olszańskim w szynkowni, zraniła go nożem w ramię.

— **Ruch chorych** w krajowym szpitalu powszechnym we Lwowie wykazuje w miesiącu kwietniu bieżąc. roku następujące cyfry: Z końcem marca 1885 roku było chorych 583, przybyło w kwietniu 692, było przeto ogółem leczonych 1.275. Z liczby tej wydalono: wyzdrowiałych 521, z polepszeniem zdrowia 158, nieuleczonych 52, umarło 66; ubyło tedy razem 797. Pozostało z końcem kwietnia 478. Najwyższy stan chorych był d. 2 kwietnia 610 Najniższy stan chorych był d. 25 kwietnia 473. Średni stan chorych wynosił 541.5. Stosunek wyzdrowienia względnie do wszystkich leczonych 40.86%, względnie do ubyłych 65.37%. Stosunek śmiertelności względnie do wszystkich leczonych 5.18%, względnie do ubyłych 8.28%. Stosunek nieuleczonych, względnie do ubyłych 6.52%, z polepszeniem ubyłych względnie do ubyłych 19.82%. Ilość dni leczenia w zakładzie chorych w miesiącu kwietniu wynosi 16.704. Zestawienie porównawcze: Przybyło chorych w marcu 1.002, w kwietniu 692, zatem w kwietniu mniej 310. Było leczonych ogółem w marcu 1.576, w kwietniu 1.275, zatem w kwietniu mniej 301. Ogólna ilość dni leczenia w marcu 19.886, w kwietniu 16.704 zatem w kwietniu mniej 3.182. Stosunek wyzdrowienia względnie do wszystkich leczonych w marcu $44_{.47}$, w kwietniu $40_{.86}$, zatem w kwietniu mniej $3_{.61}$, względnie do ubyłych w marcu $70_{.59}$, w kwietniu $65_{.37}$, zatem w kwietniu mniej $5_{.22}$. Stosunek śmiertelności względnie do wszystkich leczonych w marcu $4_{.12}$, w kwietniu $5_{.18}$, zatem w kwietniu więcej $1_{.16}$, względnie do ubyłych w marcu $6_{.54}$, w kwietniu $8_{.28}$, zatem w kwietniu więcej $1_{.74}$. Stosunek nieuleczonych względnie do ubyłych w marcu $5_{.53}$, w kwietniu $6_{.52}$, zatem w kwietniu więcej $0_{.99}$, z polepszeniem ubyłych, względnie do ubyłych w marcu $17_{.32}$, w kwietniu $19_{.82}$, zatem w kwietniu więcej $2_{.50}$. — W zakładzie położniczym pozostało z końcem marca położnic 44, dzieci płci męskiej 13, żeńskiej 14. Przybyło w kwietniu położnic 57, dzieci płci męskiej 31, żeńskiej 19. Było ogółem leczonych położnic 101, dzieci płci męskiej 44, żeńskiej 33; wydalono wyzdrowiałych po odbytym połogu położnic 59, dzieci płci męskiej 25, żeńskiej 20, przed odbytym połogiem położnic 1; umarło: położnica 0, dzieci płci męskiej 2, żeńskiej 2, ubyło razem położnic 60, dzieci płci męskiej 27, żeńskiej 22. Pozostało z końcem kwietnia położnic 41, dzieci płci męskiej 17, żeńskiej 11. Stosunek wyzdrowienia wynosił: względnie do wszystkich leczonych położnic $58_{.41}$%, względnie do ubyłych $98_{.33}$%. Stosunek śmiertelności wynosił: *a*) względnie do leczonych: u położnic 0, u dzieci $5_{.19}$%, *b*) względnie do ubyłych: u położnic 0, u dzieci $8_{.16}$%. Ilość dni leczenia u położnic wynosi w kwietniu 1.345. — W szpitaliku św. Zofii pozostało z końcem marca dzieci płci męskiej 27, żeńskiej 39, razem 66. Przybyło w kwietniu dzieci płci męskiej 37, żeńskiej 30, razem 67. Było ogółem leczonych dzieci płci męskiej 64, żeńskiej 69, razem 133. Z liczby tej wydalono: wyzdrowiałych dzieci płci męskiej 25, żeńskiej 31, razem 56, nieuleczonych płci męskiej 3, żeńskiej 4, razem 7, umarło dzieci płci męskiej 3, żeńskiej 7, razem 10; ubyło razem dzieci płci męskiej 31, żeńskiej 42, razem 73. Pozostało z końcem kwietnia dzieci płci męskiej 33, żeńskiej 27 razem 60.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Poniemuniu, na Żmudzi, Józef hr. Komar, w 50 roku życia; w gubernii Kostromskiej Aleksander M. Ostrowskij, jeden z najcelniejszych współczesnych dramatyków rossyjskich; w Lublanie hrabina Teresa Auersperg, siostra [illegible] [illegible]na, [illegible]wszy lat 79; w Dreznie prusk[illegible] generał piechoty hr. Karol Monts, w r. 1870 gubernator Kasselu [illegible]czas przebywania cesarza Napoleona III w Wilhelmshöhe, gdzie był dozorcą cesarskiego jeńca.

— **Stan wód w Dniestrze** i obu Bystrzycach, w powiecie stanisławowskim, z powodu ulewnych deszczów w ostatnich dniach znacznie się podniósł. Dnia 16 b. m. mianowicie wynosił pod Stanisławowem w obu Bystrzycach 2.20 m., w Dniestrze 1.50 m.; pod Niżniowem zaś w Dniestrze 2.70 m.

— **Trąba powietrzna** przeszła dnia 4 b. m. przez terytoryum gminy Mnikowa, w powiecie krakowskim, zgruchotała do szczętu amerykański młyn Józefa Horowica, następnie przesunęła o kilka kroków dwie stodoły, które uszkodziła i wyrwała około 50 drzew z korzeniami. Wypadku z ludźmi jednak nie było. Szkodę oceniono na 1.000 zł.

— **Sport.** Trzecie wyścigi na polu Mokotowskiem pod Warszawą składały się z 5 gonitw. Do pierwszej, o nagrodę Czerwcową (pierwszemu koniowi 441 rubli, drugiemu z nagrody i stawek 100 rubli, stawki 25 rubli), stanęły konie: „Carmen" p. Mysyrowicza, „Cintra" A. hr. Potockiego, „M-me de Cossé" p. L. Grabowskiego i „Lady Aleksandra" p. J. Dobrogosta. Pierwsza przybyła do szranek „Lady Aleksandra", druga "M-me Cossé". — W drugim wyścigu chodziło o nagrodę głównego zarządu stadnin rządowych (pierwszemu koniowi 662 rub., drugiemu z nagrody i stawek 150 rub., stawka 50 rub.) Ubiegały się o nią konie: „Sasin Grabowski" p. L. Grabowskiego, oraz „Highland" p. J. Dobrogosta. Pierwszym był „Highland". — Trzecia gonitwa odbywała się o nagrodę specyalną głównego zarządu stadnin, największą z tegorocznych (pierwszemu koniowi 3,062 rub. 25 kop., drugiemu 483 rub. 75 kop. i połowa stawek, trzeciemu 112 rub. 50 kop., stawka 125 rub.) Puściły się w zawody: „Mascotte" p. W. Mysyrowicza, „Kordecki" p. L. Grabowskiego, oraz „Harry" i „Baronet" p. I. Dobrogosta. Zwyciężył „Kordecki", drugim był "Baronet" p. Grabowskiego. Do nagrody mokotowskiej (pierwszemu koniowi 486 rub., drugiemu z nagrody i stawek 190 rub., stawka 25 rub.) stanęły: „Dangereux" p. W. Mysyrowicza, „Sarra" p. L. Kronenberga, „Petita" A. hr. Potockiego, „Sea-King" p. St. Komierowskiego, „Praga" J. hr. Ledochowskiego, oraz „Firlej" p. L. Grabowskiego. Pierwszy przybył do mety „Firlej", druga była „Sarra". — Ostatni bieg o nagrodę Horodna (pierwszemu koniowi 711 rub., drugiemu 150 rub., stawka 50 rub.; bieg 3 wior-

sty z 12-u przeszkodami, panowie jadą), sprowadził na tor wyścigowy trzy konie: „Théodosia“ pp. A. Wotowskiego i R. Krumpla, „Barfleur“ S. A. ks. Lubomirskiego, oraz „Sir-Regent“ J. hr. Ledochowskiego. Pierwszy stanął u szrank „Barfleur“, dojeżdżany przez p. St. Rzewuskiego, przebywszy całą przestrzeń w ciągu czterech minut 18stu sekund. W gonitwie ostatniej, jako z przeszkodami, dwaj jeźdźcy spadli z koni, lecz nie miało to wcale smutnych następstw.

— **Wyspy Samoa**. Pan Edmund Planchut ogłosił w *Revue scientifique* studyum o wyspach Samoa, które równie jest zajmującem jak prace tegoż autora o Wschodzie i Oceanie Indyjskim. Szczegóły o ludności polinezyjskiej są tak zajmujące, zwyczaje jej tak się różnią od naszych, a wyspy są tak urocze, że pomimo ich odległości, opisy pana Planchut wzbudzają chęć poznania tych wysp, by spocząć w cieniu wysokich drzew Manona, lub wykąpać się w świeżych i przejrzystych nurtach jeziora Laonto. La Pérouse w uroczy sposób opisał już wyspy Samoa. Odkrył on je po powrocie z Kamczatki, i pomimo że mało skłonny do uniesień, przynajmniej w swoich opisach, słynny żeglarz z zachwytem malował wyspę Manona, jedną z grupy Samoa, a zachwyt ten był rzeczą bardzo naturalną, bo rzeczywiście kontrast był ogromny między pustą okolicą z której dążył podróżny, a bogato uposażonemi przez naturę wyspami. Jednak piękność przyrody nie wpłynęła na dzikie zwyczaje krajowców. W tych oazach na Oceanie, gdzie człowiek mógłby korzystać swobodnie ze wszystkich dobrodziejstw cudownej przyrody, na wyspach żeglarskich, a nawet na Nowych Hebrydach, wyspie Salomońskiej, w Nowej Gwinei i w Fidżi harmonię psuje nienawiść ludzka. Wojna toczy się bez przerwy między wyspą a wyspą, między pokoleniami i rodzinami, wojna, która w niektórych okolicach kończy się czasem ucztą ludożerców. La Pérouse został bardzo serdecznie przyjęty w miasteczku na wyspie Manona, a jednak, na drugi dzień po tem przyjęciu, u sąsiedniego wybrzeża, towarzysze jego p. de Langle, kapitan okrętu *Astrolabe*, p. de Hamanou, fizyk i naturalista, wraz z dziesięciu majtkami, zostali nagle otoczeni, zaczepieni bez żadnego powodu, a ostatecznie zamordowani. Zdarza się nieraz że krajowcy, wychowani i wykształceni przez misyonarzy, wracają do stanu barbarzyństwa, z którego wyszli. P. Planchut przytacza fakt o synu pewnego wodza z San-Cristoval, który nauczył się czytać i pisać, malować akwarele, grać na fortepianie, i który wróciwszy do swojej osady, został wydrwiony przez rodaków, bo jeszcze dotąd nie zabił nikogo!.. Zdarzyła się sposobność, i spełnił wtedy najhaniebniejszy z czynów, bo zamordował pewną nieszczęśliwą kobietę wraz z jej dzieckiem, którą jego towarzysze uwięzili, a uczynił to tylko dla samej przyjemności mordowania. Można zapytać: jakim sposobem Europejczycy, żyjący na wyspach Spokojnego Oceanu, zdołają się bronić przed niebezpieczeństwem? Zaczynają od tego, że budują sobie dom z desek, z cynkowym ogniotrwałym dachem; później, otaczają go grubemi bambusami, które by mogły oprzeć się kulom. W ten sposób, ciągle z rewolwerem u pasa, z wytężonym wzrokiem, czekają napaści. Po za mieszkaniami, ci ludzie są wystawieni na ciągłe zasadzki, szczególnie, jeżeli nie umieli sobie pozyskać życzliwości kobiet miejscowych. Czasami aby uniknąć zasadzek, trzeba atakować nie czekając napaści. Jeden z Europejczyków, podczas lat pięciu, zabił własną ręką ośmdziesięciu krajowców, a postrach, który powszechnie wzbudzał, zapewnia mu bezpieczeństwo. Wyspy Samoa mają całą organizacyę polityczną. Jest król, Izba panów i Izba deputowanych. Większa część mieszkańców jest już pozornie nawrócona na wiarę katolicką, ale to im nie przeszkadza kłaniać się bóstwom swoim, ani zniewala do zaprzestania pewnych tańców szalonych i gorszących, które do rozpaczy przyprowadzają biednych misyonarzy.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

Pomoc dla Stryja.

Jak już donieśliśmy, na dochód spalonego kościoła w Stryju, urządza Dyrekcya katol. Stowarzyszenia rękodz. „Skała“, w niedzielę 20 bm., zabawę towarzyską w ogrodzie własnym przy ulicy Mickiewicza l. 28, o następującym programie: o godzinie 4 po południu rozpoczną się tańce i zabawy towarzyskie, a mianowicie strzelanie do tarczy z flobertu, rzucanie piłką do kosza o nagrodę (dla pań), gimnastyka, kręgielnia, huśtawka itp. Wstęp (tylko za zaproszeniami) od osoby 25 ct., bilet familijny na 4 osoby 80 ct. Dzieci w towarzystwie rodziców mają wstęp wolny. W razie niepogody zabawa odbędzie się 4 lipca.

Dnia 14 b. m., za staraniem pani Rużyckiej, żony c. k. naczelnika sądu odbyło się w sali gminnej miasta Radymna przedstawienie amatorskie, z którego połowa czystego dochodu przeznaczoną była na korzyść pogorzelców Stryja i Liska. Ogólny dochód z przedstawienia wynosił 45 zł., po strąceniu wydatków w sumie 20 zł. na oświetlenie, usługę i muzykę, czysty dochód w kwocie 25 zł. po połowie został odesłany do miejsc na cel powyżej wskazany. Z wszelkiem uznaniem podnieść należy dobre i szczere chęci pań i panów, którzy brali współudział w przedstawieniu, a wyborną swą grą zjednali sobie ogólną sympatyę.

Na rzecz odbudowania kościoła rz. kat. w Stryju złożyli we Lwowie następujące datki:
1) Do komisaryatu dzielnicy Iej. M. Hoffman, W Weber, podpis nieczytelny, Schneider, Schrimpf, podpis nieczytelny, Paygert, Maria Kroś, Jan Śliwiński, Wojciech Kosiba, Bogdanowicz, Juliusz Weber Plewnicki, Neuman, Wajdowski, Emilia Gębozowa, Fried, Lemachowski, Chrypiak, A. D., S. O., podpis nieczytelny, Dr. Kętrzyński, M. W., Eliasz Połowczak po 1 zł., Brudnicki Marya Budweiser, Emilia Steller. Jan Dworski, A. Małecki, Józef Kamiński, Romuald Turasiewicz po 2 złr., O. Rybak, podpis nieczytelny po 3 zł., Alder 5 zł, Rypsyna Zacharyasiewicz 5 zł., A. O. 50 ct., Florek 30 ct.
2) Do komisaryatu dzielnicy IIgiej ks. kan Pawłowski, Fryderyk Erdt, ks. S. S., ks. Sylwester, Ludwik Ramułt, Filip Haas i synowie, Franciszek Bielecki po 2 zł., ks. Adalbert, Piotr Matiaszewski, Fr. Ebrbar, Magdalena Rożanowska, ks kan..., Piotr Miączyński, Teodor Iżycki Alfred Dzikowski, Zebetgruber, Aniela Kistryn, Józefa Girttner, Pilzer, Fr. Staff, S. Wędrychowska, Kruszyński et Knapp, Ksawera Komorowska, Hauser i Bieniedzki, Szymon Małecki, J. Oberwalder. Str., Leopold Fischer de Fischering po 1 zł., Y. Bromilski, Zofia Frankenbusch, Walenty Baurowicz, F. Underka, Czaporowski, Pokorny, Madeyska po 50 ct.
3) W Prezydyum Magistratu: ze składek dobrowolnych z obszaru dworskiego Babicy 3 zł., ks. Martini z Kołomyi i Henryk Straszewski z Boguchwały po 5 zł., parafianie z Łąki pod Rzeszowem 20 zł., ks. Antoni Breiter z Husiatyna 2 zł., Fr. Ujejski z Sambora 5 zł., ks. Wład Jachimowski dziekan i proboszcz w Koropcu 6 złr. — Ogólna suma datków 1276 zł. 4 ct.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 17 czerwca)

(*L*.) Przewodniczący p. Dąbrowski. Urlopy otrzymali pp.: Rutkowski na 6 tygodni; ks. Mikołaj Pawłowski na 8 tygodni; Zygmunt Kędzierski na 2 miesiące; M. Hoffmann na 10 tygodni, a Kobielski i ks. J. Aksentowicz na 3 miesiące.

P. Krasucki, w imieniu sekcyi III zainterpelował p. prezydenta, czy mu wiadomo, że zarząd Towarzystwa tramwayowego nie dotrzymuje kontraktu w kierunku dostarczania koni do beczek z wodą podczas pożaru? Według osnowy kontraktu jest Towarzystwo obowiązane trzymać w pogotowiu co najmniej 10 par koni, tymczasem podczas pożaru stogów siana na Janowskiem, zaszedł wypadek, że straż pożarna zażądała zaprzęgów do beczkowozów, a zarząd kolei konnej dostarczył tylko 3 par koni. W obecnym wypadku nie wynikła, co prawda, żadna strata, albowiem pożar zdołano stłumić niemal w zarodku, ale na wypadek wielkiego pożaru, mogłoby miasto ponieść olbrzymie straty, gdyby zarząd kolei konnej nie zechciał ściśle spełniać swojego obowiązku.

P. Dąbrowski odpowiedział, że wypadek ten jest mu dokładnie znany. Jest prawdą, że zarząd kolei konnej dostarczył tylko 3 par koni, ale nie można mu w tym wypadku czynić zarzutu, albowiem w chwili, w której zamierzał dostarczyć jeszcze 4 par koni, zakomunikowano mu, że pożar jest już ugaszony. W innych wypadkach, jak n. p. przy pożarze gmachu teatralnego wywiązało się Towarzystwo z obowiązku przyjętego, i dotychczas nie było jeszcze powodu do surowego wystąpienia; w razie niedopełnienia warunku co do dostarczenia koni, może miasto zupełnie zerwać kontrakt z Towarzystwem.

Z porządku dziennego przyjęła Rada do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie o kosztach budowy kanału w górnej części ulicy Gródeckiej, służącego do odwodnienia tej części miasta, przyczem dr. Ciesielski wyraził ubolewanie, że zarządy dróg żelaznych, w których interesie wykonano tę budowę, mimo przyrzeczenia, nie przyczyniły się żadną kwotą do kosztów budowy. — Powzięto drugą uchwałę co do zakupna realności pod l. 312²/₄ na założenie cmentarza chrześciańskiego na Janowskiem. — Do załatwienia sprawy tegorocznej koncentracyi wojska we Lwowie, uchwalono wybrać specyalną komisyę.

Nauczyciele szkół ludowych we Lwowie pobierali dotychczas tytułem płacy 700 złr., a tytułem dodatku aktywalnego 100 — 200 złr. Rada uchwalając taki system płacy, uczyniła to dla tego, iż nie wiedziała, z jakich funduszów pobierać będą nauczyciele emeryturę. Gdy się atoli dowiedziano, że nauczyciele lwowskich szkół ludowych przyłączeni zostali pod względem poboru emerytury do krajowego funduszu emerytalnego, odpadł zupełnie powód podziału płacy na rzeczywistą płacę, i na dodatek aktywalny, a to tem bardziej, że ustawa o płacach nauczycielskich nie zna takiego podziału płacy. W ostatnich czasach wnieśli też tutejsi nauczyciele prośbę o wliczenie dodatków aktywalnych do stałej płacy i podniesienie im tym sposobem płacy z 700 złr. na 800 a względnie 900 złr. Na wniosek sekcyi szkolnej uchwaliła Rada przychylić się do tej prośby.

Na prośbę komitetu, zajmującego się przyjęciem gości, którzy przybędą do Lwowa na tegoroczny zjazd Towarzystwa pedagogicznego, wyasygnowała Rada z funduszów miejskich kwotę 500 złr.

Dalszy ciąg obrad został przerwany o godzinie 8 wieczorem z powodu tragicznego wypadku, o którym podajemy obszerniejszą notatkę w kronice.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Chopiniana**. „*O życiu i utworach Fryderyka Chopina* szkic krytyczno-biograficzny skreślił Władysław Wszelaczyński, artystyczny dyrektor towarzystwa przyjaciół muzyki w Tarnopolu.“ W obec posuchy, jaka panuje u nas na polu literatury muzykalnej i zupełnego prawie braku monografii, życiorysów i szkiców krytycznych, dotyczących naszych kompozytorów, witamy powyższe dziełko z prawdziwą radością. W szczupłych ramach odczytu umiał autor pomieścić zwięzłą ocenę dzieł Chopina i opowiedzieć w sposób barwny i zajmujący przebieg życia znakomitego kompozytora. Ocena dzieł Chopina nie odznacza się u p. Wszelaczyńskiego nadzwyczajną nowością poglądu ani też nie opiera się na ściśle muzykalnej analizie materyału. Autor ograniczył się jedynie na scharakteryzowaniu ogólnego nastroju utworów Chopina, a charakterystyka ta, aczkolwiek trafna nie daje muzykalnemu czytelnikowi dokładnego wyobrażenia o naturze talentu i znaczeniu Chopina. Wprawdzie słusznie odpowie nam autor, iż popularna forma odczytu nie dopuszcza analizy utworów Chopinowskich pod względem zużytkowanych w nich harmonicznych i kontrapunktycznych środków, ani też dozwala zastanawiać się nad muzyczną formą tychże kompozycyj, niemniej jednak pragnęlibyśmy, aby autor położył był większy nacisk na znaczenie Chopina jako kompozytora fortepianowego, wpływ jego utworów na rozwinięcie techniki i różnicę zachodzącą pod tym względem między nim a poprzednikami jak Kalkbrenner, Hummel, Moscheles etc. Z tem wszystkiem dziełko p. Wszelaczyńskiego czyta się z prawdziwą przyjemnością, dla nas tem większą, iż w autorze po znaliśmy zdolnego pracownika, po którym spodziewać się należy iż zasilać będzie nas literaturę muzykalną nie jedną jeszcze cenną pracą wzbogaci.

„*Chopin w celniejszych swych utworach*. Trzy odczyty Jana Kleczyńskiego. Warszawa, nakładem redakcyi Echa muzycznego.“ Znany i zasłużony krytyk warszawski obdarzył fortepianistów i fortepianistki nasze książką pełną trafnych spostrzeżeń, rozumnych uwag i długoletniem doświadczeniem nabytych wiadomości. To też polecamy gorąco książkę p. Kleczyńskiego wszystkim amatorom i amatorkom gry fortepianowej a przedewszystkiem owym t. zw. „szopenistom“, których w złem znaczeniu tego wyrazu namnożyło się u nas co niemiara. Znajdą oni tam nie jedno o czem zapewne nigdy przed tem nie pomyśleli i jeżeli zastosują się do wskazówek autora, gra ich niepomiernie zyska na jasności i wyrazie. Wskazówki dotyczące używania pedału są wyborne i świadczą o gruntownej znajomości instrumentu. To samo mu simy powiedzieć i o nakazanym przez autora sposobie frazowania nokturnów *fis-dur* (op. 15, nr. 2gi), *c moll* (op. 48 nr. 1szy) etc., wyrażając jedynie żal z tego powodu, iż autor dla braku miejsca nie opatrzył równie dokładnym komentarzem i reszty nokturnów. W dalszym ciągu książki p. Kleczyńskiego znajdujemy uwagi dotyczące wykonania ballad *g moll*, *f dur* i *as dur* oraz wyborną a tem dosadniejszą charakterystykę poloneżów, iż autor umiał oprzeć się pokusie ilustrowania ich nazbyt fantastycznemi programami. Programy, które podsuwa niektórym utworom Chopina mają tę wielką zaletę, iż nie przekraczają granicy możliwej w muzyce malowniczości ale natomiast ściśle złączone z istotą muzyki, stają się pożądanym dla wykonawców drogowskazem. Kończąc książkę wyraża p. Kleczyński życzenie, aby czas ów nadszedł jak najprędzej, w którymby uwagi i spostrzeżenia jego uważać można za zbyteczne. Przyznajemy się. że i my pragnęlibyśmy tego równie gorąco, sądzimy jednak, iż dzisiaj są one nie tylko najzupełniej na czasie, ale nadto autorowi ich należy się szczere uznanie krytyki i wdzięczność ludzi poważnie sztukę naszą traktujących.

Jan Gall.

GOSPODARSTWO I HANDEL

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 18 czerwca 1886 r.

Lwów, Pszenica 7·50 do 8·50, żyto 5·75 do 6·40, jęczmień 5·25 do 7·—, owies 6·40 do 6·75, groch 6·— do 10·—, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, Pszenica 7·50 do 8·70, żyto 5·50 do 6·—, jęczmień browarny 5·— do 5·50, owies —·— do 6·50, groch 6·— do 9·—, wyka — do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —.— do —.—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, Pszenica 7·— do 8·25 żyto 5·25 do 5·75, jęczmień 5·— do 5·35, owies 6·50 do 6·75, groch 6·— do 8·—, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —.— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·— do 8·60, żyto 6·— do 6·55, jęczmień 5·50 do 7·—, owies 6·50 do 6·75, groch 7·— do 10·—, wyka —.— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 7·50 do 8·50, żyto 5·50 do 6·25, jęczmień 5·25 do 5·50, owies 5·20 do 5·50, groch 6·— do 9·—, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —.— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Stary chmiel za 56 kilo loco Lwów, zł. 5·— do 10·— nominalnie. Nowy chmiel od 30·— do 40·— zł. loco chmielarnie, brak połowy ceny.

Okowita za 1.000 litr. prct. loco Lwów zł. 2·5— do 25·25.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Przy wczorajszym wyborze deputowanego do Rady państwa z większych posiadłości okręgu Stryj-Żydaczów-Dolina-Kałusz wybrany został pan Stanisław Szczepanowski 36 głosami na 64 głosujących. Kontrkandydat dr. Julian Czerkawski otrzymał 28 głosów.

Najd. Arcyksiążę Franciszek Salwator, 20-letni Syn Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika poddał się w dniach 10, 11 i 12 b. m. egzaminowi wojskowemu i złożył go przed wyznaczoną przez Najj. Pana komisyą z wyszczególnieniem. Jak donosi *Wiener Abendpost*, na dwanaście przedmiotów otrzymał z dziesięciu notę „z wyszczególnieniem“. Najj. Pan przydzielił Jego Ces. Wysokość w randze porucznika do 12 pułku dragonów.

Książę Wiktor Napoleon po kilkudniowym pobycie w Wiedniu wyjechał przedwczoraj do Paryża.

P. Minister spraw zagranicznych hr. Kalnoky udał się przedwczoraj na dni kilka do swoich dóbr na Morawie.

Wiceadmirał baron Sterneck powraca dzisiaj po dłuższej podróży do Wiednia.

W Wiedniu przebywa od dni kilku c. k. ambasador przy W. Porcie baron Calice.

W c. k. Ministerstwie spraw zagranicznych rozpoczęła się przedwczoraj pod przewodnictwem szefa sekcyi Szögyenyiego konferencya celem ułożenia podstaw dla rokowań w sprawie odnowienia układu z towarzystwem austro-węgierskiego Lloyda. W konferencyi tej, która przeciągnie się dni kilka, biorą udział reprezentanci obu Rządów, Ministerstwa spraw zagranicznych, wspólnego Ministerstwa skarbu, Ministerstwa wojny i sekcyi marynarki.

Polit. Corresp. donosi: Dnia 16 b. m. odbyły się w Ministerstwie spraw zagranicznych pod przewodnictwem szefa sekcyi Szögyenyiego obrady reprezentantów obu Rządów i wspólnych Ministerstw nad kwestyą, jakichby należało użyć środków zapobiegawczych ze względu na panujące za granicą choroby epidemiczne, a zwłaszcza cholerę.

Wiener Zeitung pisze: Ministerstwo handlu zarządziło, aby pancerne i inne okręty, służące dla przewożenia podróżnych z okręgu tryesteńskiego do Dalmacyi, były przed odjazdem rewidowane przez lekarzy, aby osoby dotknięte słabością budzącą podejrzenie, były wykluczone od podróży, a kapitanowie okrętów zobowiązani do jak najściślejszego wykonywania tak przed odjazdem, jak w czasie podróży wszystkich przepisów wydanych w interesie zdrowotnym. Lista podróżnych przybywających z Tryestu ma być komunikowaną przez urzędy portowe i morsko-sanitarne politycznym władzom lokalnym. W końcu polecono urzędom portowym i morsko-sanitarnym, aby poddawały rewizyi lekarskiej bezpośrednie proweniencye tryesteńskie.

W dalszym ciągu wczorajszych obrad szczegółowych w Izbie deputowanych nad taryfą cłową, mianowicie nad klasami VII o jarzynach; VIII o bydle rzeźnem i pociągowem; IX o innych zwierzętach; X o produktach zwierzęcych, przyjęto bez zmiany wszystkie pozycye. Odrzucono wniosek p. Siegla o podwyższenie cła na nasiona. Wniosek p. Türka, domagający się cła na mleko w wysokości 1 *zł.* nie został należycie poparty.

Przy klasie XI, „tłuszcze", wniósł deputowany Heilsberg, aby w pozycyi 71 b tłuszcze, bliżej nie wymienione, opłacały 12 *zł.*; a tran rybi 1 *zł.* Deputowany Hausner żądał, aby cło od parafiny, nietylko czyszczonej, ale i nieczyszczonej (pozycya 67 i 68) wynosiło 6 *zł.*, by przezto dać opiekę przeciw nierzetelnej konkurencyi zagranicznej produkcyi wosku ziemnego w Galicyi, gdzie blisko 7000 robotników jest zatrudnionych w tej gałęzi przemysłu.

Deputowany Kreuzig wnosi, ażeby w razie odrzucenia wniosku Heilsberga nałożono na tłuszcze cło w wysokości 8 *zł.* P. Kalchberg sprzeciwia się wnioskom pp. Heilsberga i Kreuziga, ponieważ wysokie cło od tłuszczów nie zgadza się z interesami rolnictwa. Deputowany Rogger zgadza się z wnioskami cłowemi projektu rządowego. Deputowany Steinwender popierał wniosek Heilsberga. Przy głosowaniu przyjęto klasę: tłuszcze, według wniosku rządowego wraz z dodatkowym wnioskiem p. Hausnera. Wnioski pp. Heilsberga i Kreuziga odesłano do komisyi cłowej do spiesznego załatwienia i zdania sprawy. Klasy obejmujące: Oleje, napoje, artykuły żywności, przyjęto bez zmiany.

Przy klasie taryfowej na drzewo zaproponował p. Tuerk cło od drzewa materyałowego i tartego (wolnego od cła według projektu) w wysokości 50 ct. Pp. Tausche, Kreutzig i Siegl poparli wniosek p. Tuerka. P. Exner przemawiał za uwolnieniem drzewa od cła, bo dotychczasowy znaczny wywóz z Austryi, szczególnie ku Południowi, mógłby łatwo doznać przeszkody skutkiem zaprowadzenia cła w Austryi.

P. Menger jest za cłem od drzewa i proponował rezolucyę, wzywającą Rząd, aby w porozumieniu z Węgrami zaprowadził cło od drzewa w wysokości cel niemieckich. Wreszcie przyjęto pozycye o drzewie bez wszelkiej zmiany; — tak samo i rezolucyę p. Mengera.

Dalsze obrady odroczono do wieczornego posiedzenia, o którego przebiegu podeje relacyę dzisiejsza depesza wiedeńska.

Według *Presse*, Izba prawdopodobnie już jutro ukończy obrady nad taryfą cłową, a w poniedziałek i wtorek odbędzie się ostatnie posiedzenie.

Koło polskie odbyło przedwczoraj ponownie narady nad cłem od nafty. Propozycye, aby podjąć na nowo znany wniosek dep. Suessa został odrzuconym wszystkiemi głosami przeciw 14 głosom. Według doniesienia *Presse*, Koło uchwaliło ostatecznie wniosek dep. Chamca, aby zgodnie z uchwałą komisyi cłowej, pozostawić przy ciężkim oleju surowym cło w wysokości 2 złr., natomiast przy olejach lekkich przyjąć zamiast 2 złr. 10 ct., cło w wysokości 2 złr. 40 ct. Zarazem orzeczono, iż uchwała ta ma obowiązywać całe Koło.

Na mowców w pełnej Izbie wyznaczyło Koło pp. Chamca i Grocholskiego.

Cesarz Wilhelm wyjeżdża dzisiaj do Ems. Monarcha konferował przedwczoraj z ks. Bismarckiem, który zupełnie niespodzianie przybył do Berlina.

Wczoraj zebrała się bawarska Izba deputowanych. Przewodniczący poświęcił zmarłemu królowi pełne uczucia wspomnienie, poczem minister Lutz odczytał patent o następstwie tronu i zaproponował wyznaczenie komisyi, celem zbadania materyału rządowego. Izba wybrała przez aklamacyę komisyę, składającą się z 28 członków. Projekt ustawy o apanażu regenta, odesłano do komisyi finansowej.

Monachijski *Fremdenblatt* pisze: Przy spisywaniu aktów spadkowych stwierdzono, że dotąd nie zostało odnalezione rozporządzenie króla na wypadek śmierci. Przygotowany przez deputowanego liberalnego Frankenburgera wniosek w sprawie zaprowadzenia stanowczego systemu rządowego, nie znajduje wiele poparcia w sferach liberalnych. Partya konserwatywna nie chce także, jak się zdaje, poruszać tej kwestyi.

Pallium dla księdza arcybiskupa Juliusza Dindera (znak metropolitalnej godności), otrzymał z rąk księdza kardynała Mertela, mnsgr. Meszczyński, kapelan ks. kardynała Ledóchowskiego. *Kuryer Poznański* dowiaduje się, iż ks. dr. Meszczyński przywiezie pallium to do Poznania.

Biskup Strossmayer, który przybył w środę do Belgradu, był tego dnia na posłuchaniu u króla Milana. Biskup zamieszkał w pałacu c. k. poselstwa.

Przewodniczącym komisyi banicyjnej w senacie francuskim wybrany został przeciwnik wydalań, sędziwy senator, były minister Barthélemy Saint-Hilaire.

Śmierć króla bawarskiego i pewne pogłoski z tą katastrofą połączone, które podniosła prasa francuska, utwierdziły opinię publiczną we Francyi w podejrzeniach o konspiracyi zwolenników Orleanów przeciw republice. *Matin* mianowicie podał bardzo sensacyjna wiadomość, przesłaną z Berlina o pewnych umowach za użyczenie poparcia Orleanom w odzyskaniu tronu przez księstwa rzeszy niemieckiej. Wiadomość tę prostuje *Liberté* doniesieniem że wprawdzie książęta bezpośrednio nie wdawali się w intrygi, ale ich pełnomocnicy ofiarować mieli 20 milionów franków i umawiać się z księciem Filipem Koburskim. *Köln. Ztg.* powtarzając to wszystko, nie chce przeczyć, a w końcu dodaje, że p. Freycinet otrzymał za pośrednictwem Niemiec dowody konspiracyi i to go miało zniewolić do wystąpienia za wnioskiem wydalań.

Minister oświecenia Goblet wydał rozporządzenie i zawiadomił o niem władze duchowne, że we Francyi nie wolno zwoływać konferencyj duchownych i kongresów bez poprzedniego zawiadomienia i uzyskania pozwolenia rządu.

Zmowa w Decazeville stanowczo skończona. Towarzystwo kopalń zrobiło bardzo małe ustępstwa, robotnicy jednak zgodzili się; doradzał im to Basly, znany deputowany radykalny, który przedtem głównie podtrzymywał rokosz robotniczy. Organ radykalny *Cri du Peuple* nie zadowolony jest z zażegnania przesileń.

Temps zapewnia, że Constans mianowany zostanie posłem francuskim dla Chin.

W parlamencie włoskim opozycya według swego życzenia doprowadziła do rozpraw nad adresem w odpowiedzi na mowę tronową. Przebieg dyskusyi był jednak łagodniejszy, niż przypuszczano. Fortis, członek frakcyi radykalnej krytykował niedostatki mowy tronowej, ale uznawał przytem że całe Włochy solidaryzują się z tem, co podnosi mowa tronowa. Po kilku wycieczkach tchnących irredentą, skończył oświadczeniem o konieczności ideałów narodowych. Odpowiadał mu umiarkowany poseł Arbio, zwracając uwagę, że w wielu kwestyach, w pewnych sytuacyach, milczenie jest najrozumniejszą polityką. Po tej odpowiedzi przyjęła Izba adres znaczną większością. — Minister Robilant odpowiedział na interpelacyę o wyprawie hr. Porro, iż rząd nie może przyjmować żadnej odpowiedzialności, bo czynił wszystko ażeby nie dopuścić do niej. Żądać odwetu bardzo łatwo, ale wykonać go trudno. Rząd zastanowił się nad tem. Wyprawa zbrojna z 6.000 żołnierzy złożona kosztowałaby 25 milionów, oprócz kosztów na zbudowanie kolei żelaznej. Rząd nie jest w zasadzie przeciwnikiem wyprawy, zastrzega sobie jednak wolność inicyatywy. —Wybory do komisyi budżetowej w części uskutecznione, musiano odroczyć, ponieważ Depretis życzy sobie, ażeby do komisyi weszli i członkowie dawnej prawicy, i ci, którzy byli zwolennikami Mazziniego, gdyż w zjednoczonej ojczyźnie nie widzi takich nadzwyczajnych różnic.

W Anglii z dniem każdym mnożą się manifesty wyborcze i objawy przeciw bilowi lub za autonomią irlandzką.

Na dorocznem zgromadzeniu stowarzyszenia liberalnego w Midlothian odczytano pismo Roseberryego, w którem tenże wyraża nadzieję, że stowarzyszenie liberalne pozostanie wierne wyborwi Gladstona. Zgromadzenie przyjęło 52 głosami przeciw 14 głosom rezolucyę, pochwalającą irlandzką politykę Gladstona.

Lord Hartington w manifeście do wyborców zaznacza stanowisko swoje w sprawie parlamentu irlandzkiego w sposób następujący: Parlament angielski musi mieć prawo kontrolowania podporządkowanego sobie zgromadzenia ustawodawczego. Sądownictwo musi pozostać w rękach władz odpowiedzialnych wobec parlamentu. Polityka przymusu nie jest jedynie możliwą, muszą być jednak utrzymane uzasadnione ustawy i godność parlamentu.

Hartington i p. Brand, który popierał secesyę lorda w kołach liberalnych, otrzymali od wyborców swoich w Rossendale i Stroud wotum nieufności. Najsłabszą stroną manifestów tych członków, którzy odstąpili Gladstona, jest okoliczność, że każdy konstatuje potrzebę zrobienia czegoś dla Irlandyi. Toż samo mówi Trevelyan w odezwie do wyborców, że trzeba wobec niebezpieczeństw kwestyi irlandzkiej obmyśleć jakiś plan, któryby zapewniał Irlandyi rząd lokalny, zgodny z zasadniczemi zapatrywaniami stronnictwa liberalnego.

W Londynie otrzymano z Afganistanu następującą depeszę: Pułkownik Lockhart został wraz z eskortą w drodze do afgańskiej komisyi granicznej wzięty do niewoli przez naczelników ludności badakczańskiej. Obecnie znajduje się on w pewnym forcie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 18 czerwca. (*Tel. pr.*) Najj. Pan przyjmował wczoraj na osobnem posłuchaniu wspólnego Ministra skarbu Kallaya.

Wiedeń, 18 czerwca. W dalszym ciągu obrad (*patrz „Ostatnią Pocztę"*), przy klasie taryfowej: „Drzewo" odrzuciła Izba deputowanych rezolucyę dep. Mengera, a przyjęła natomiast rezolucyę komisyi, wzywającą Rząd, ażeby w celu ułatwienia ruchu handlowego na granicy niemieckiej uregulował stosownie cła od drzewa w tamtejszych okręgach pogranicznych.

Wiedeń, 18 czerwca. Na wieczornem posiedzeniu Izby deputowanych przedłożył Rząd projekt ustawy co do zwrotu zaliczek przyzwolonych wr. 1882 dla dotkniętych powodzią w Tyrolu i Karyntyi, tudzież projekt ustawy tyczącej się przyzwolenia bezprocentowej zaliczki na odbudowanie miasta Stryja, wreszcie projekt ustawy tyczący się układu z reprezentacyą krajową w Salzburgu co do kosztów inwazyi.

Dep. Menger z towarzyszami wniósł interpelacyę w sprawie zajść w Lublanie.

W rozprawie szczegółowej nad taryfą cłową, sprawozdawca dep. Meznik zaproponował przyjęcie wniosków komisyi a odrzucenie wniosków dep. Heilsberga i Kreuziga, tyczących się 71 pozycyi taryfowej. Sprawozdawca wystąpił w obronie komisyi cłowej przeciw zarzutom lekkomyślnego i sumarycznego traktowania sprawy. Wnioski dep. Heilsberga i Kreiziga zostały odrzucone, a 71 pozycya taryfowa została przyjętą zgodnie z przedłożeniem. Klasy taryfowe: „Minerały", „farby" i „gumy" zostały przyjęte bez dyskusyi.

Izba przystąpiła następnie do rozpraw nad cłem od oleju skalnego. Do głosu zapisało się 24 mowców przeciw, a 3 mowców za wnioskami komisyi.

Deput. Meznik uzasadnił wniosek większości komisyi, ażeby nałożyć cło w wysokości 2 zł.

Dep. Russ motywował wniosek specyalny, poczem przerwano posiedzenie o godzinie 9 min. 30 w nocy. Następne posiedzenie dzisiaj z rana.

Wiedeń, 18 czerwca. Kongres w sprawie żeglugi na wodach śródziemnych, po ożywionej dyskusyi przyjął przez rządowego budowniczego, Symphera z Berlina, wniesioną rezolucyę, zalecającą budowę nowych kanałów i odpowiedniejszą organizacyę ruchu na drogach wodnych. Przyjął nadto rezolucyę asesora Stidie z Drezna, tyczącą się staranniejszego i bardziej poważnego prowadzenia statystyki ruchu na drogach wodnych. Profesor Hirsch z Paryża, który w rozwoju i zakładaniu nowych dróg wodnych nie upatruje żadnych strat dla dróg żelaznych, tudzież dr. Dorn, popierali powyższe rezolucye.

Wiedeń, 18 czerwca. (*Tel. pryw.*) Izba deputowanych zostanie prawdopodobnie w przyszły wtorek odroczoną do jesieni.

Wiedeń, 18 czerwca. (*Tel. pr.*) Dzisiejszej nocy zgorzała tutaj znowu fabryka maszyn Friedländera. Zabudowania i zapasy stały się pastwą płomieni. Szkody są znaczne.

Berlin, 18 czerwca. (*Tel. pryw.*) Cesarz Wilhelm wyjeżdża dzisiaj na trzytygodniowy pobyt do Gastein. Według dotychczasowych dyspozycyj monarcha przybędzie także do Ischl, gdzie ma zabawić dwa dni, a w połowie sierpnia powróci do Berlina, ewentualnie Babelsbergu.

Bruksela, 18 czerwca. (*Tel. pryw.*) Bezrobocia przybierają w Belgii coraz groźniejszy charakter. W Quaregnon, jednej z największych kopalń w południowej Belgii wszyscy robotnicy porzucili pracę. Zaszły tam również znaczne zaburzenia, które stały się powodem licznych aresztowań.

Mons, 18 czerwca. 600 strejkujących robotników pociągnęło z Quaregnon do Jemapes, teroryzując po drodze tych robotników, którzy nie przyłączyli się do bezrobocia. Przeciw burzycielom spokoju wystąpiła żandarmerya, poczem robotnicy rozpierzchli się na wszystkie strony.

Mons, 18 czerwca. Zmowa robotników w Quaregnon, Jemapes i Flenu (południowej Belgii), jest ogólną, a cyfrę strejkujących obliczają co najmniej na 5000 głów.

W Quaregnon aresztowano 18tu robotników.

Petersburg, 18 czerwca. *Jour. de St. Petersb.* zaprzecza doniesieniu o odwołaniu z Paryża ambasadora rossyjskiego Mohrenheima z powodu zbyt jawnych jego sympatyj dla książąt Orleańskich.

Londyn, 18 czerwca. W Izbie gmin oświadczył Bryce, iż pod dniem 14 b. m. zapewnił go w formie kategorycznej prezes gabinetu Freycinet, że Francya nie ma zamiaru ani zmieniać politycznego stanu rzeczy w Nowych Hebrydach, ani też obsadzić tej wyspy. Bryce dodał, że Izba może być pewną, iż rząd uważa położenie jako poważne.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki.

Pociągi kolejowe

od 1 czerwca 1886.

Odchodzą ze Lwowa:

podług zegara lwowskiego

Do Podwołoczysk: z dworca **Podzamcze** o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu pociąg mięszany, o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg mięszany.

Do Krakowa: o godz. 2 minut 25 po połud. pociąg kuryerski o godz. 10 min. 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 22 w południe i o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 4 minut 8 po połud. pociąg kuryerski, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 min. 25 wieczór pociąg mięszany.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa

dnia 18 czerwca 1886

Hotel George'a

Pp. A. hr. Męciński z Dukli, E. hr. Balsche z Bukaresztu, W. Bolski z Odessy, L. Rychlicki z Nowoszyc, B Rozwadowski z Torówki, A. Catargi z Rumunii, br. Cocri z Bukaresztu, dr. E. Bathelt z Wiednia, Morbitzer z Kołomyi.

Hotel Francuski

Pp. Reineman z Czech, A. Miączyński z Wiednia, D. Siebenschein z Wiednia, J. Kohn z Budapesztu, S. Schwarz z Wiednia, W. Diwischek z Rossyi.

Hotel Angielski.

Pp. T. Domaradzki z Rossyi, B. Skibniewski z Balic, dr. W. Kasprzycki z Czerniowiec.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 17 czerwca 1886, godzina 1 min. 40. Alp. Tow. górn. 22·50 Węg. akcye kredyt. 289·25, Akcye anglo-austr. 115·75, Akcye banku Union 73 50, Akcye kolei Karola Ludwika 198 50, Akcye kolei północnej 237·—, Akcye kolei południowej 114 10 Akcye kolei Alföld 192.—, Akcye kolei Elżbiety 234 50, Akcye kolei Lwowsko - Czerniowieckiej 229 50 Akcye kolei węg. północno - wschodniej 177·— Wiedeńskie losy 125·80, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacyie państw. w złocie 69 —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·25, Losy regulacyi Cisy 125·—, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 106·22, Akcye związkowego banku 105·50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowy 1·23·25 Węgierskie losy 120·40, Marka niemiecka —·— kolej Karola Ludwika —.— Usposobienie mdłe

Wiedeń, 17 czerwca 1886, godzina 5 minut 15. Akcye kredytowe —·— Anglo-Austr. —· , Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —.— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— Galicyjski bank rustykalny — —, Losy zroku 1883 —·—, Napoleondor —·—.—, Rubel papierowy —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 18 czerwca 1886 r. godzina 10 min 35. Akcye kredytowe 281 60, Anglo-Austr. —.—. Unionbank —·— Kolej Karola Ludwika 199.—, Południowa —·— Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— $6^{0}/^{0}$ listy zastawne banku krajowego 96·25, $4^{1}/_{2}$% pożyczka krajowa z 1883 roku 95·—, Napoleondor 10·00.50 Rubel papierowy 1·23·25 Usposobienie mdłe

Telegramy zbożowe z dnia 17 czerwca 1886, Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. —·—, do —·—, zł., żyto —·— do —·— zł. jęczmień —·—, do —·—, zł.,kukurudza —·— do —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10.000 litr procent 25.25 do 25.50 złr. m., Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—, spirytus —·— kukurudza —·—, Kolonia —·— Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. na wiosnę 7·54 do zł., 7.55 rzepak (sierpień-wrzesień —·-, do —·—, zł. Berlin: Pszenica żółta (kwiecień - maj) 143·50 do —, żyto, —.—m. spirytus 37·— rzepakowy olej —·— Paryż: mąki 159 kilogr. 46·25, fr. olej rzepakowy —·—. fr. spirytus —·— fr. Wrocław; Pszenica —·—, żyto —·—, owies Pszenica —·

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 17 czerwca 1886.

bez kupona / bez kupona bieżącego

	płacą walutą austr. zł.	kr.	żądają walutą austr. zł.	kr.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	197	75	201	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	228	50	231	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	286	—	291	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	217	—	222	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 prc. w. a.	100	90	101	90
„ „ „ 4 prc. w. a.	94	50	95	50
„ „ „ 5 prc. okresowe	100	90	101	90
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^{1}/_{2}$ l.	92	75	93	75
Banku kraj. $4^{1}/_{2}$ pr. w. a. los. 51 l.	96	—	97	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	70	103	70
„ „ „ 5 pr. w. a.	99	50	100	50
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią . .	101	45	102	45
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	54	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^{1}/_{2}$ pr. w. a. w likwidacyi		—	50	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	104	70	105	70
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi . .	99	25	100	25
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	103	50	105	—
Pożyczki kr z r. 1883 po $4^{1}/_{2}$ pr. wa.	95	—	96	50
5. Losy miasta Krakowa . .	17	—	19	—
„ Stanisławowa	26	—	28	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	83	5	93
Dukat cesarski	5	86	5	96
Napoleondor	9	95	10	05
Półimperyał	10	28	10	38
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	54	1	64
„ „ papierowy . .	1	22	1	24
100 marek niemieckich	61	50	62	20
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 16 czerwca 1886.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listop ad	85.25	85.40
luty-sierpień	85.20	85.35
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	85.90	86.10
kwiecień-październik	86 05	86.25
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	130.50	131.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	139.20	139 50
„ „ 1860 po 100 złr. 5 prc.	140.—	140.50
„ „ 1864 po 100 złr.	168 75	169.25
„ „ 1864 po 50 złr.	168.—	168 50
Renty Com. po 42 lir. austr. . . .	52.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	158.50	159.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881 . .	102.—	102.15
Austr. renta zł. wolna od podat. 4pro	116.80	117.—
2. Obligacye indemn. 5 prc. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	105.20	105.60
Galicyi	105.20	105.60
Niższej Austryi	108.—	109.—
Siedmiogrodu	105.20	105.60
Węgier	105.25	105.75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	116.—	116.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	282.70	282 90
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	535.—	538.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	225.—	225.40
Banku austro-węgiersk. a 600 zł. . .	879.—	881.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500zł. m.	417.—	419.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	241.50	242.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł. .	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k. . .	2372	2377
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. .	199.—	199 50
Lwow.-Czern. kolei po 200 zł. wa. war.	229 50	230 —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	235.25	235 50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	114.25	114.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	179.50	180.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr. .	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem $4^{1}/_{2}$ pr. w złocie w 50 l.	100.20	100.60
„ „ „ premiowe po 3 prc.	100 —	100.50
Gal. zak. kr. ziem Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.50	100.50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.—	102.—
„ „ „ „ w 36 l. $5^{1}/_{2}$ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc. . .	95.—	95.50
„ „ „ „ po 5 prc. .	101.—	101.50
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	101.—	101.50
Banku krajow. $4^{1}/_{2}$ pr. wa. los w $51^{1}/_{2}$ l.	96.25	96.75
Obligi komunalne Banku krajowego 5 proc. w. a. I emisyi	100.—	100.50
Gal. banku hip. po 6 prc.	103.—	105.25
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc. .	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc. .	101.25	101.55
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^{1}/_{2}$ prc. .	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po $5^{1}/_{2}$ prc.	101.75	102.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	101.50	101.80
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 prc. w srebrze . . .	103.25	—.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	98.80	99.20
„ „ po 100 zł. w. a.	117.50	118·—
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po $4^{1}/_{2}$ prc.	101.30	101.90
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal) . .	100.50	100.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884 . .	83.90	84.30
z r. 1884 . .	93.—	93·40
z r. 1868 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	101.80	102·20
6. Losy.		
Inst. kr. dla han i pr. po 100 zł. w. a.	176.75	177.50
Clarego po 40 zł. m. k.	44.75	44.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	119.—	119.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	23.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.75	18·25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	21.—	21.50
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a	46.—	47.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	41 75	42.25
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	13 65	13 95
„ „ węgiersk. „ po 5 zł	9.10	9 40
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.50	19.
Salma po 40 zł. m. k.	57.—	57.75
St. Genois po 40 zł. m. k. . . .	54 50	55.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	27.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. . . .	—.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a. . .	69.—	70.—
Waldsteina po 20 zł. m. k. . . .	33.—	33.50
Windischgrätzą po 20 zł. m. k. . .	42.50	43 —
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n. . . .	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	126 15	126.50
Paryż za 100 fr.	49.92 50	50.12.50
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.94.—	5.96.—
„ pełnej wagi . . .	5.89.—	5.91—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	10.—.—	10.01 —
Rossyjski imperyał	10.30 —	10.32.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński dnia 17 czerwca 1886.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	85	25
„ „ „ w srebrze . .	85	70
Renta w złocie	116	85
5 prc. austr. renta marcowa	102	—
Akcye banku wiedeńskiego	379	—
„ „ kredytowego . . .	281	90
Londyn	126	15
Srebro		
Napoleondor	10	$00^{1}/_{2}$
Dukat cesarski men.	5	94
100 marek niemieckich	61	90

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 5142. (4264 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Przemyślu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników przeciw Kazimierzowi Jarochowi o zapłacenie kwoty 144 zł., przeprowadzoną zostanie na dniu 16 lipca, 20 sierpnia i 24 września 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie, biuro nr. 26 przymusowa sprzedaż realności dłużnika własnych, w Wyszatycach położonych, wyk. hip. l. 91, 135 i 136 ks. gr. gminy Wyszatyce objętych.

Cenę wywołania, która jest także ceną szacunkową wynosi kwota 1090 zł.

Wadyum 10 prc. tej sumy.

Na tych terminach realności tylko za cenę wywołania lub powyżej tejże sprzedane zostaną.

Gdyby takiej ceny nie ofiarowano, ułożone zostaną dnia 24 września 1886 o godzinie 4 po południu warunki ułatwiające, na który strony i wierzycieli hipotecznych, ostatnich z dołożeniem wzywa się, że niestawający na tym terminie uważani będą jako przystępujący do wniosku większości stawających wierzycieli, resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego m. d.

Przemyśl, 30 marca 1886.

L. 2950. (4263 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Franciszce Ksawerze Majewskiej o 10.000 zł. w. a. z pn., przeprowadzoną zostanie publiczna licytacya dóbr Koliniec w powiecie sądowym Tłumacz położonych, wykazem hip. l. 208 objętych, w dwóch terminach dnia 19 lipca i 23 sierpnia 1886, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania stanowi suma 85100 zł. w. a.

Wadyum wynosi sumę 8510 zł. w. a.

Przy tych dwóch terminach sprzedaż niżej ceny wywołania nie nastąpi, w razie nie sprzedania za takową ustanawia się celem ułożenia warunków ułatwiających termin na 23 sierpnia 1886 o godzinie 4 po po południu.

Reszta warunków licytacyjnych przeglądane być mogą w tusądowej registraturze.

O czem się także wszystkich niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli, którzyby po dniu 2 listopada 1885 do hipoteki weszli i którymby z jakichkolwiek powodów uchwała licytacyjna jako też i dalsze uchwały doręczone być nie mogły, do rąk zarazem ustanowionego kuratora adw. dra Buczyńskiego z substytucyą adwokata Zacharjasiewicza i przez edykta uwiadamia.

Stanisławów, 1 maja 1886.

L. 7686. (4271 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, tj. reszty kapitału 105 zł. 22 ct. w. a. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 72 rep. 98 w Białokiernicy położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Ignacego Kędzierskiego własnej, w drodze publicznej licytacyi w dniach 15 lipca, 16 sierpnia i 17 września i 23 września 1886, zawsze o godzinie 10 rano w zabudowaniu sądu tutejszego.

Cenę wywołania stanowi kwota 400 zł. w. a.

Wadyum wynosi 40 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół opisania, przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli, którym możliwie prawo zastawu na tej realności przysługiwało oraz tych wszystkich, którymby uchwała niniejsza doręczona być nie mogła, ustanowiono kuratora Karola Srokowskiego z Podhajec.

Podhajce, 30 września 1885.

L. 595. (4139 1-3)

W dniach 15 lipca, 5 sierpnia i 26 sierpnia 1886, każdym razem o godzinie 10 z rana, odbędzie się w tut sądowem zabudowaniu, celem ściągnienia na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 23 rat po 9 zł., tudzież resztującego kapitału 32 zł. 75 ct. w. a. z pn., publiczna sprzedaż realności nietabularnej, pod lk. 48 sub rep 14 w Bitkowie położonej, do dłużnika Stefana Bojczuka należącej, z temże, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na trzecim zaś nawet poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 425 zł.

Wadyum 42 zł.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania można w tu sąd. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Sołotwina, dnia 12 kwietnia 1886.

L. 4064. (4377 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 8 lipca i 12 sierpnia 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 16 września 1886 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 54 w Gródku według wyk. hip. 1300 gminy kat. Gródek, Łukasza i Franciszki Misiąg własnej, na rzecz gminy miasta Gródka pto 450 zł. z pn.

Cena wywołania 1167 zł.

Wadyum 117 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w registraturze ts.

Dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Sendera Wolfa, ustanowiono kuratorem adw. dra. Józefa Flakowicza w Sanoku.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Mikołaja Hapkę w Gródku.

Gródek, 30 kwietnia 1886.

L. 7741. (4223 1—3)

C. k. sąd powiatowy tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zniesienia współwłasności odbędzie się na mocy prawomocnego t. s. wyroku z dnia 2 sierpnia 1883 r. l. 10428 w jednym terminie a to dnia 21 lipca 1886 r. o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. 26 w Tarnowie na Strusinie małej położonej, do Katarzyny Madejskiej, Petroneli Lachowiczowej i nieletnich Edmunda, Franciszka, Antoniny i Maryanny Lachowiczów oraz Franciszki Wojnarowiczowej należącej.

Warunki sprzedaży i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w registraturze ck. sądu obwod.

Tarnów 27 maja 1886.

L. 304 (4235 1—3)

Dnia 13 lipca, 17 sierpnia, 21 września 1886 o godzinie 9 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod nr. k. 76 w Okocimie wykaz. hip. 76 księgi gruntowej gminy Okocim objętej, Wojciecha Skurnoga Piotra Kusiaka i Maryanny Kusiakowej własnej, na rzecz uprzyw. gal zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, celem zaspokojenia sumy 600 zł. z pn.

Cena wywołania 1999 zł.

Wadyum 100 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 21 września 1886 o 4 popołudniu.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko 13 maja 1886.

L. 5091 (4315 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi c. k. uprzyw. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie tj. 5 rat po 22 zł. 75 ct., tudzież reszty kapitału 333 zł. w. a. z pn. i 5 rat po 58 ct. w. a. z bezprocentowej pożyczki pochodzących, odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 6 subr. 26 w Beckersdorfie położonej, wyk. hip. 31 księgi gruntowej gminy kat. Beckersdorfu objętej, własność dłużnika Matiasza Kundermana stanowiącej w drodze publicznej licytacyi w dniach 15 lipca i 16 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 rano w zabudowaniu sądu tutejszego.

Cenę wywołania stanowi wartość powyższej realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 650 zł. w. a. i realność ta na obu terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże sprzedaną zostanie.

W razie gdyby ani na pierwszym ani na drugim terminie sprzedaż do skutku nie przyszła, celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 17 września 1886, a niejawiący się na tym terminie za przystępujących do wniosku większości stawających uważani będą.

Wadyum wynosi 65 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli, którzyby możliwie po dniu 1 maja 1884 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego do hipoteki weszli i tych wszystkich, którymby uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratora p. Stanisława Matkowskiego z Podhajec.

Podhajce 8 maja 1886.

L. 1160 (4236 1—3)

Dnia 13 lipca, 17 sierpnia i 21 września 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 155 w Okocimie wyk. hip. 155 księgi gruntowej gminy Okocim objętej, Augustyna Krakowskiego i masy spadkowej Katarzyny Krakowskiej własnej, na rzecz c. k. uprz. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia 8 rat po 30 zł. 33 ct. i reszty kapitału w sumie 422 zł. 13 ct. aw.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 21 września 1886 o 4 popołudniu.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, 23 kwietnia 1886.

L. 1415 (4232 1—3)

Dnia 13 lipca, 17 sierpnia, 21 września 1886 o godzinie 12 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk 96 w Okocimie wyk. hip. 96 księgi gruntowej gminy Okocim objętej, Bartłomieja Jacoszka własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galicyj. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia 10 rat po 35 zł. 90 ct. i reszty kapitału w sumie 31 zł. 85 ct aw.

Cena wywołania 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 21 września 1886 o 4 popołudniu.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko 23 kwietnia 1886.

L. 1245 (4231 1—3)

Dnia 20 lipca, 24 sierpnia, 28 września 1886 o godzinie 9 rano odbędzie publiczna sprzedaż realności w Dobrocieszu wyk. hip. 36, 80 i 82 księgi gruntowej gminy Dobrociesz objętych, Wincentego Hołysta, Jana Stasiaka i Michała Hołysta własnych na rzecz c. k. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia 19 rat po 12 zł. 89 ct. i sumy 89 zł. 33 ct. aw.

Cena wywołania realności wyk. hip. 36 ks. gr. gm. Dobrociesz jest 200 zł. wa., realności wykaz. hipot. 80 jest 100 zł., zaś realności wyk. hip. 82 tejże księgi jest 100 zł.,

Wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Wyciągi hipoteczne i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 28 września 1886 o 4 po południu.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko 20 kwietnia 1886.

L. 6526 (4243 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Kałuszu odbędzie się w dniach 23 września, 26 października i 23 listopada 1886 o 10 rano celem zaspokojenia wierzytelności galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 193 zł. 64 ct., 11 rat po 120 zł. i reszty kapitału w kwocie 9 zł. 4 ct. z pn. publiczna licytacya realności pod nk. 12 w Nowym Kałuszu położonej na dłużnika Jakóba Krama intabulowanej, której wartość wedle statutów bankowych na 4250 zł. przyjęto, z tem, że przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za powyższą cenę szacunkową, przy trzecim zaś terminie nie niżej sumy długom hipotecznym wyrównywającej sprzedaż nastąpi.

W razie gdyby przy tych terminach sprzedaż do skutku nie przyszła odbędzie się 23 listopada 1886 o godz. 4 popoł. termin do ułożenia lżejszych warunków.

Wadyum wynosi 425 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli, oraz tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanowiono Wincentego Czechowicza z Kałusza.

Resztę warunków i wyciąg z księgi gruntowej w registraturze przejrzeć wolno.

C. k. sąd powiatowy

Kałusz, 30 października 1885.

L. 14674. (4238 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia reszty należytości 28 zł. 90 ct. z pn. odbędzie się na rzecz wysokiego skarbu w tut. sądzie w 3 terminach mianowicie dnia 12 lipca, 12 sierpnia i 13 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya realności dłużnika Walentego Nowaka własnej pod l. 76 w Swiniarowie w powiecie bocheńskim położonej l. wyk. hip. 76 objętej.

Cena wywołania wynosi 207 zł. wa.

Wadyum 20 zł. 70 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowionym jest adwokat dr. Trybulec w Bochni.

Wyciąg hip. i resztę warunków licytacyjnych mogą być w tut. registraturze sąd. przejrzane.

Bochnia 21 lutego 1886.

L. 5476. (4240 1—3)

Celem zaspokojenia kosztów 3 zł. 93 ct., 2 zł. 47 ct., 5 zł. 68 ct., 5 zł. 64 ct. i 9 zł. 57 ct. z pn. od Agaty Szopowej Benjaminowi Szenkerowi się należącej, odbędzie się w dniach 19 lipca, 23 sierpnia i 20 września 1886 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym publiczna licytacya posiadłości lwh. 26 w Libiążu małym objętej dłużniczki własnej.

Cena wywołania 382 zł.

Wadyum 39 zł.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

Chrzanów 14 maja 1886.

L. 2681. (4347 1—3)

Dnia 19 lipca, 19 sierpnia i 1 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 36 cz. I. w Suchejwoli położonej, dłużnika Jędrzeja Kuzmaka własnej na zaspokojenie pretensyi galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie a mianowicie 18 rat po 15 zł. w. a. z pn. i 1ej raty w kwocie 13 zł. 55 ct. wa. z pn., tudzież rat asekuracyjnych.

Cenę szacunkową stanowi kwota 540 zł. w. a.

Wadyum 54 zł. wa.

Na pierwszych 2 terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej jednakże nie niżej ceny 525 zł. wa sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wykaz hipoteczny przejrzeć można w tus registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Lubaczów 2 maja 1886.

L. 207. (4348 1—3)

W dniach 15 lipca, 19 sierpnia, 16 września 1886 o godzinie 10 rano przeprowadzoną zostanie w sądzie przymusowa sprzedaż realności pod nk. 480 w Radomyślu położonej, dłużniczki Maryanny Cwiękowej własnej.

Cena szacunkowa wynosi 950 zł.

Wadyum 95 zł.

Akta zastawniczego opisania i oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Radomyśl, 16 kwietnia 1886.

L. 1866 (4345 1—3)

Podaje się do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Mechla Rosenkranza przeciw Michałowi Burnarz pto 30 zł. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 399 w Sarafincach położonej. Michała Burnarz własnej, dnia 14 lipca. 11 sierpnia i 15 września 1886 każdym razem o 9 rano.

Cenę wywołania stanowi wartość 217zł.

Zakład 10 prc

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się dra Franciszka Raucha

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Horodenka, 6 kwietnia 1886.

L. 5457. (4306 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 84 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni w tutejszym sądzie dnia 15 lipca, 19 sierpnia i 23 września 1886 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. l. 3. gm. kat. Mikluszowice objętej, Józefa Kumora własnej

Cena wywołania wynosi 1425 zł.

Wadyum 142 zł. 50 ct

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Bochnia, 9 grudnia 1884.

L. 2125. (4227 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie pretensyi Arona Leiby Redlicha w kwocie 200 zł. aw z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k 3 w Brzeżanach na Adamówce położonej wedle dom. II. pag. 87 n. 1 haer. Chaima Izaka Mersanda własnej w jednem terminie a to dnia 14 lipca 1886 o godzinie 10 rano w sali obrad nr. 12.

Główne warunki licytacyjne są:

Wadyum wynosi 54 zł. 16 ct.

Rzeczona realność zostanie przy powyższym terminie za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w ts. registraturze.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się strony interesowane i wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 18 kwietnia 1886 jako dniu uzupełnienia wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała licytacyjna lub późniejsze uchwały w tej sprawie wydać się mające wcale nie lub wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły do rąk kuratora adw. dra Gottlieba ze substytucyą adw. dra Schätzla i przez edykt niniejszy.

Brzeżany, 18 maja 1886.

L. 5470 (4386 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Ogólno rolniczo kredytowego Zakładu w kwocie 337 zł. 4 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazami hipotecznemi l. 596, 597 i 598] gminy Kozowa objętej dóbr Jędrzeja Olejnika i Jeryny Kureń własnych.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 16 lipca 1886 dnia 20 sierpnia 1886 i dnia 17 września 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 820 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 82 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 24 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Jurka Puśta z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, dnia 28 września 1885.

L. 2941 (4388 1—3)

Celem wydobycia wierzytelności Fedka Czycha w kwocie 146 zł. z pn. odbędzie się w trzech terminach dnia 5 lipca 1886 2 sierpnia 1886 i dnia 30 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 3 ciej po południu w drodze publicznego przetargu przymusowa sprzedaż realności pod lk. 745 w Rawie położona, wedle wykazu hip. l. 1208 przedtem dłużnika Obadie Rosenfelda a obecnie Abrahama Rosenfelda i Hudli z Adlerów Rosenfeld w połowie własna.

Cena wywołania 320 zł.

Zakład 32 zł.

Akt oszacowania wyciąg tabularny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Rawa, ruska dnia 20 maja 1886.

L. 3443 (4367 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie odwołuje w skutek prośby c. k. uprz. austr. ogólnego zakładu kredytowego ziemskiego we Wiedniu licytacyę dóbr Pomorzany z przyległościami w sprawie egzekucyjnej przeciw Romanowi hr. Potockiemu o 22038 i 285331 franków z pn. uchwałą z d. 8 maja 1886 l. 1789 na 28 czerwca 2 sierpnia i 6 września br. rozpisaną, a w numerach 120, 121 i 122 „Gazety Lwowskiej" z 26, 27 i 28 maja 1886 ogłoszoną.

Złoczów, 12 czerwca 1886.

L. 5069 (4385 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 652 zł. 61 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 521 i całej wyk. hip. 527 gminy Kozłów objętej Onufrego Kochanowskiego własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 15 lipca 1886, dnia 19 sierpnia 1886 i dnia 16 września 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 1800 zł.

Wadyum 10 prc. w kwocie 180 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 23 września 1886 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Bartłomiej Nawarecki z Kozłowa.

Resztę warunków i ekstrat tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, dnia 22 września 1885.

L. 4818 (4384 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 369 zł. 25 ct. z pn. dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 21 gminy Chorobrów objętej Hnata Chawrów własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 15 lipca 1886, dnia 19 sierpnia 1886 i dnia 16 września 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 10prc. 60 zł.

Termin do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 23 września 1866 o godzinie 10 przed południem.

Kuratorem wierzycieli jest p. Petro Andruszczyszyn z Chorobrowa.

Resztę warunków i ekstrekt tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Kozowa, dnia 18 września 1885.

L. 7935 (4352 2—3)

Sieniawski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowym celem zaspokojenia wierzytelności Arona Lowenbrauma w kwocie 135 zł. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 4 w Manasterzu w powiecie sądowym Sieniawskim w Starostwie Jarosławskim położonej Kseni Bojarskiej i spadkobiercom po Ilku Bojarskim własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej w dniu 1 lipca 1886. o 10 godzinie rano w drodze publicznego przetargu.

Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa 2405 zł. zakład wynosi 120 zł. 25 ct. Warunki licytacyjne akt opisania i oszacowania mogą być przejrzane. w tusądowej r gistraturze.

Sieniawa, 31 grudnia 1885.

L. 7668 (4349 2—3)

W dniach 1 lipca 5 sierpnia i 2 września 1886 o godzinie 10 rano przeprowadzoną zostanie w tutejszo-sądowym gmachu przymusowa sprzedaż realności pod lk. 167 w Radomyślu położonej Jana Bajorka obecnie jego spadkobierców własnej.

Cena szacunkowa wynosi 1590 ct. w. a. wadyum 100 zł.

Akta oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k sąd powiatowy

Radomyśl, dnia 20 kwietnia 1886.

L. 7521 (4346 2—3)

W sprawie Mechla Rosenkranza przeciw masie leżącej Iwana Oszczypki pto 50 zł. rozpisano przymusową sprzedaż realności z wykazu hipotecznego 896 w Serafincach na 23 czerwca 1886, 28 lipca 1886 i 25 sierpnia 1886, o 8 godzinie rano.

Cena szacunkowa 80 zł. zakład 10 prc. kurator niewiadomych wierzycieli p. dr. Franciszek Rauch z Horodenki akty przeglądnąć można w tusądowej registraturze

Z c. k. sądu powiatowego

Horodenka, 18 lutego 1886.

L. 10929 (4154 3—3)

W dniach 19 lipca, 16 sierpnia i 20 września 1886 każdym razem o godz. 10 rano, celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 228 zł. 16 cnt, z pn. odbędzie sie przymusowa licytacya realności l. w. h. 51 43, 38, gminy katastr. Rdzawka objętej, Rozalii Miśkowiec własnej.

Cena wywołania 350 zł

Resztę warunków w registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy

Nowytarg, dnia 29 grudnia 1885.

L. 24509 (4190 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi 3.000 zł. z przyn. odbędzie się dnia 15 lipca 1886 i 19 sierpnia 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Łucyi Madyjewskiej zam. Czaińskiej wedle dom. 174 pag. 55 n. 12 haer. należącej połowy realności pod l. 766¼ we Lwowie położonej na których terminach ta połowa realności tylko wyżej ceny wywołania 4708 zł. 46½ cnt. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie że jako wadyum kwota 471 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno. nareszcie, że dla nieobecnych wierzycieli Isaka Margulesa i spadkobierców Itziga Motiles i Sisli Berger tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 31 marca 1886 rzeczowe prawa na wspomnianej połowie realności nabyli lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły adwokat dr. Dzidowski kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Srokowski mianowany został.

Ewentualny termin do ułożenia warunków ułatwiających ustanawia się na dzień 19 sierpnia 1886 godzinę 4 po południu w biurze c. k. radcy Schabenbecka.

Lwów, dnia 29 maja 1886.

L. 1740 (4149 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 8 lipca 1886 za jaką bądź cenę licytacya realności l. 223 w Gródku według wyk. hip. 1956 gminy kat. Gródek Michała Teluka własnej na rzecz ck. uprz. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi pto 8 rat po 27 zł. 70 cnt. i reszty kapitału 356 zł. 42 ct. zpn.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w registraturze ts.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiony kuratorem Karol. Meisner w Gródku

Gródek 26 marca 1886.

L. 3407 (4202 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sum 552 zł. i 552 zł. z pn. na rzecz c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego odbędzie się w dniach 7 lipca, 11 sierpnia i 15 września 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem w biurze nr. 14 egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 122 a spis 1922 w Tarnopolu położonej wedle dom. 20 pag. 419 num 6 haer. do Samuela Beigla i Estery Beigel należącej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie wynosi 24.366 zł. 15 cnt.

Wadyum 2436 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Dla wierzycieli którzy by po wydaniu wyciągu tabularnego to j. po dniu 15 marca 1885 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem rozpisania licytacyi z jakiegolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła ustanowiamy na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie adw. dr. Horowitza a adw. dr. Blausteina zastępcą tegoż.

C. k. sąd obwodowy

Tarnopol, dnia 17 kwietnia 1886.

L. 594 (4138 3—3)

W dniach 29 lipca, 19 sierpnia, 16 września 1886 każą razą o godzinie 10 z rana odbędzie się w tu. sądow. zabudowaniu celem ściągnięcia na rzecz ck. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 22 rat po 9 złr. tudzież resztującego kapitału 32 zł. 75 cnt. wa. z pn. publiczna sprzedaż realności nie tabularnej dłużnika Wasyla Rojczuka własnej w Bitkowie pod lk. 48 sub. rep. 14 położonej z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach licytacyjnych tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, na trzecim zaś nawet poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 425 zł.

Wadyum 42 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Sołotwina, dnia 15 kwietnia 1886

L. 2773 (4229 3—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności ck. uprzyw. gal. zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi w kwocie 100 zł. względnie 93 zł. 76 ct. z pn. odbędzie się dnia 22 czerwca 1886, dnia 20 lipca 1886 i dnia 17 sierpnia 1886 o godz. 10 rano w tusądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużniczki Paraski Kakapecz własnej w Krechowcaeh pod lk. 73|74 położonej która przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej 150 zł. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 15 zł.

Termin do ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się na dzień 19 sierpnia 1886 o godz. 9 rano.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Michał Fischler.

Stanisławów, 16 marca 1886.

L. 8017 (4293 3—3)

SPROSTOWANIE.

Zawarte w numerach 127, 128 i 129 Gazety Lwowskiej 4. 5 i 7 czerwca 1886 ogłoszenie edyktu ck. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 20 marca 1886 l. 2876 tyczącego się licytacyi dóbr Kołodróbka w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa wzajemnego kredytu przeciw Julii hr. Ostrorogowej o 4.500 zł. z pn protestuje się w ten sposób że termin powyższej licytacyi nie na dzień 8 lipca 1886 lecz na 7 lipca 1886 jest wyznaczony.

C. k. sąd obwodowy

Tarnopol, 12 czerwca 1886.

L. 14261 (4109 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, niniejszem, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie tj. 4 rat. po 15 złr. 94 ct., tudzież reszty kapitału 211 złr. 10 ct wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 220 rep. 117 w Hnilczu położonej ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Bazylego Matkowskiego własnej, w drodze publicznej licytacyi w dniach 15 lipca, 16 sierpnia i 17 września 1886, zawsze o godz. 10 rano w zabudowaniu sądu tutejszego.

Cenę wywołania stanowi wartość powyższej realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 500 złr. wa i realność ta na obu pierwszych terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, na trzecim zaś także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 50 złr. wa. resztę warunków licytacyjnych i protokół opisania przejrzeć można w tus registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli, i tych wszystkich, którymby uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratora Karola Srokowskiego z Podhajec.

Podhajce, 31 grudnia 1885.

L. 4160 (4150 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Gwoździu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego dozwoloną została na zaspokojenie 15 rat pożyczkowych po 9 złr. wa. na dniu 9 lutego, 9 czerwca i 9 października każdego roku od 9 lutego 1877 zapadłych z 10prc. odsetkami zwłoki od dnia zapadłości każdej raty aż do rzeczewistej zapłacy bieżącemi jakoteż resztującego jeszcze kapitału dłużnego 54 złr. 9 ct. wa. po 12prc. od dnia 9 października 1881 aż do żeczewistej zapłaty bieżącymi i kosztów w kwocie 6 złr. 67 ct. wa. i kosztów insercyjnych w kwocie 8 złr. wa. sprzedaż realności dłużnika Antoniego Zielińskiego własnej w Winogradzie pod l. 139 położonej wyk. hip. l. 239 tejże gminy objętej ze wszystkimi do tejże realności należącemi w protokole zastawniczego opisania z dnia 4 września 1874 wymienionemi gruntami i przynależytościami w drodze publicznej licytacyi która w dniu 9 lipca 1886 13 sierpnia 1886 i 17 września 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie z tym dodatkiem, że pomieniona realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 250 zł. wa. która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na ostatnim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie złożyć kwotę 25 złr. wa. do rąk komisyi licytacyjnej i że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którym na rzeczoną realność poniżej prawa rzeczone nabyli kurator w osobie Petra Michajliszczuk ustanowionym wreszcie że akt oszacowania w mowie będącej realności tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.

C. k. sąd powiatowy

Gwoździec, dnia 15 stycznia 1886.

L. 7271 (4219 3—3)

C. k. miej. del. sąd pow. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie sumy 130 złr. 11 ct. wa. z pn licytacyę realności Antoniego Hurbala a względnie tegoż masy spadkowej własnej, wyk. l 72 gm. Zboiska objętej na dzień 15 lipca 1886 i na dzień 12 sierpnia 1886 zawsze o godzinie 10 przed południem w biurze II.

Cena wywołania 400 złr.

Poręczne 40 złr.

Na terminach tych realność tę nabyć można tylko za lub wyżej ceny wywołania.

Resztę warunków protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr Mally.

Lwów, dnia 17 maja 1886.

L. 24851 (4217 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomem czyni, że w sprawie c. k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie w celu zaspokojenia 7mej zaległej raty z pożyczki 36200 złr. w kwocie 1542 złr. 12 ct. z 8prc. odsetkami zwłoki od 1 maja 1885 tudzież kosztów podania tego w kwocie 17 złr 1 ct. odbędzie się dnia 20 lipca 1886 o godzinie 9 rano w gmachu c. k. sądu krajowego we Lwowie w sali rozpraw publiczna przymusowa sprzedaż realności l. 730¾ we Lwowie położonej wyk. hip. l. 664 gminy kat. Lwów objętej, wedle karty B. poz. 1, 2, Markusa Tennera względnie tegoż masy rozbiorowej własnej.

Cena wywołania 153.000 złr.

Wadyum zaś 7650 złr.

Wyciąg tabularny i resztę warunków przejrzeć można w tus registraturze.

Lwów, dnia 29 maja 1886.

L. 2248 (4211 3—3)

W sprawie egzekucyjnej Józefa Roma przeciwko Janowi Gibasowi o 62 zł. 11 ct. wa. z pn. odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Slemieniu dnia 13 lipca 1886 godzinę 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności według lwh. 200, 201, 202 gminy katastralnej Pewel Slemieńska Jana Gibasa własnej nk. 75 w Pewli ślemieńskiej położonej.

Na terminie tym realność powyższa sprzedaną będzie za jakąkolwiekbądź cenę kupna, nawet za cenę niżej oszacowania największej ofiarującemu.

Cenę szacunkową stanowi kwota 90 złr., wadyum 9 złr.

Resztę warunków przeglądnąć można w tutejszosądowej rogistraturze.

Slemień, 15 kwietnia 1886.

L. 9850 (4210 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Monasterzyskach celem wydobycia pretensyi c. k. uprz. akc. Banku hipot. we Lwowie w sumie 1338 złr. wa. przeprowadzi w dniu 12 lipca 1886 o godzinie 10tej rano w tut. zabudowaniu sądowem przymusową sprzedaż realności pod lk. 156 w Monasterzyskach położonej, ciało tabularne stanowiącej, Ilby Dickera własnej.

Cena wywołania 8000 złr. wadyum 400 złr. wa. wyciąg i warunki licytacyi do przejrzenia w registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli c. k. notaryusz Maksymilian Heldenburg.

C. k. sąd powiatowy

Monasterzyska, 3 kwietnia 1886.

L. 381 (4207 3—3)

C. k. sąd powiatowy Gliniański ogłasza, że ogodz. 10 rano 1 lipca 2 sierpnia, 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś 2go września 1886 nawet poniżej takowej odbędzie się licytacya realności l. 54 według wyk hip. 96 gminy Krzywice Fedka Mielnika własnej na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego o 67 złr. 89 ct. z pn.

Cena wywołania, 350 złr. wadyum 35 złr.

Resztę warunków wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono c. k. notaryusza p. Koerbera.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 2 września 1886 godz. 3cia po południu.

Gliniany, 31 marca 1886.

L. 2572 (4289 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Uhnowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 829 zł. aw. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod nr. kon. 119 w Domaszowie położonej spadkobierców śp. Fedka Demczuka własnej wykazem hip. l. 71 i 502 objętej w tutejszym ck. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz ck. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi dnia:

12 lipca 1886,

11 sierpnia 1886,

13 września 1886,

każdym razem o godzinie 10 rano przedsięwziętą zostanie.

Cenę wywołania stanowi suma 500 zł.

Wadyum wynosi 50 zł. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony naczelnik gminy Domaszowa Michał Wołosko.

Bliższe warunki licytacyjne i wyciągi z ksiąg gruntowych przejrzeć można w registraturze tutejszo sądowej.

Uhnów, 20 maja 1886.

L. 2413 (4274 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Slemieniu podaje do publicznej wiadomości że w sprawie egzekucyjnej ck. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciwko Janowi Michałkowi o 15 rat po 6 zł. i reszta kapitału 16 zł. 92 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tymże sądzie powiatowym przymusowa sprzedaż realności pod nk. 112 rep. 89 w Tarnawie dolnej położonej Jana Michałka własnej niehipotecznej w dniach 13 lipca, 17 sierpnia i 24 września 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi kwota 150 zł.

Wadyum 15 zł.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokół zastawnego opisania tej realności można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Slemień, 22 kwietnia 1886.

L. 888 (5273 3—3)

Dnia 7 lipca 1886 o 10 godzinie rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna licytacya nietabularnej realności pod l. 263|351 w Przemyślanach położonej, Borucha Scholtza własnej na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Adlera w kwocie 425 zł.

Cena wywołania 320 zł

Wadyum 16 zł.

Na powyższym terminie realność ta także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądzie.

C. k. sąd powiatowy

Przemyślany, 24 kwietnia 1886.

L. 9442 (4283 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi ck uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie tj. 7 rat po 27 zł. 70 cnt. tudzież reszty kapitału 417 zł, 79 ct. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sdrzedaż realności pod lk. 84 w Hnilczu położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej dłużnika Mateusza Sługockiego własnej w drodze publicznej licytacyi w dniach 1 lipca, 5 sierpnia i 3 września 1886 zawsze o godz. 10 rano w zabudowaniu sądu tutejszego.

Cenę wywołania stanowi kwota 500 zł. wa.

Wadyum wynosi 50 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i protokół opisania przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli którym możliwie prawo zastawu na tej realności przysługiwało oraz tych wszystkich którymby uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratora Karola Srokowskiego z Podhajec.

Podhajce, 30 września 1885.

L. 3326. (4258 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, iż dla zaspokojenia należącej się c.k. uprzyw. galic. akcyjnemu Bankowi hipot. od Arona Hochstädtera kwot 56 zł. 70 ct. 56 zł 70 ct. i 669 zł. 25 ct. aw. z pn. pochodzącej z pierwotnej pożyczki 1000 zł. aw. z pn. rozpisaną została przymusowa sprzedaż publiczna realności pod l. 496 star. 110 now. i części realności pod lk. 496 star. 110 now. w Buczaczu położonej, wedle dom. I. pag. 124 n. 3 haer. i dom. I. pag 126 n 4 haer. do Arona Hochstädtera należącej.

Do przeprowadzenia licytacyi tych realności wyznaczony został tylko jeden termin na dzień 9 sierpnia 1886 o godzinie 10 przed południem w sali rozpraw sądowych i na tym terminie realności powyższe razem sprzedane będą także poniżej ceny wywołania za jakąkolwiek bądź najwyżej ofiarowaną kwotę.

Cena wywołania wynosi 6000 zł. aw.

Wadyum przed przystąpieniem do licytacyi złożyć się mające wynosi 300 zł. a w.

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tych wierzycieli realności na licytacyę wystawionych, którzyby po dniu wydania wyciągów tabularnych t. j. po dniu 14 września 1885 prawo zastawu na realności powyżej oznaczone nabyli, jakoteż i tych wierzycieli, którymby uchwała z rozpisaniem licytacyi dla jakiejkolwiek przyczyny wcale albo w czasie należytem doręczoną nie została, zawiadamia się o rozpisaniu licytacyi edyktem niniejszem, tudzież do rąk ustanowionego kuratora dla nich p. Konstantego Stupnickiego w Buczaczu.

Zarazem zawiadamia się także niewiadomą z miejsca pobytu wierzycielkę hypoteczną Chaję Leję Rosenbaum, że dla niej kuratorem pan Bernard Stern w Buczaczu został ustanowiony i doręczenie uchwały z rozpisaniem licytacyi dla Chany Lei Rosenbaum przeznaczonej, tudzież dalszych postanowień sądowych w tej sprawie do rąk tego kuratora zarządzone.

C. k. sąd powiatowy

Buczacz, 24 maja 1886.

L. 2125 (4311 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Iwanowi Motutkowskiemu 24 rat po 9 zł. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 27 w Tarnawicy leśnej położonej, przy terminach 23 czerwca, 27 lipca i 24 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 250 zł.

Zakład 25 zł.

Realność niestanowiąca ciała hypotecznego zostanie najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Resztę warunków można w t. s. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Nadwórna, 7 maja 1886.

L. 2127. (4312 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Fedorowi i Katarzynie Koczerzukom pto 227 zł. 95 ct. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 361 w Nadwórnie położonej, przy terminach 23 czerwca, 27 lipca i 24 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 600 zł. wa.

Zakład 60 zł.

Realność stanowiąca ciało hipoteczne zostanie najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Resztę warunków można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Nadwórna 7 maja 1886.

L. 8667. (4287 3—3)

Celem wydobycia wierzytelności c. k. uprzyw. zakładu kredytowego w likwidacyi w kwocie 26 rat po 18 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniu 28 czerwca 1886 o godzinie 3 po południu przymusowa sprzedaż w drodze publicznego przetargu realności pod l. 46 w Ławrykowie położonej, dłużników hipotecznych Ilka, Fedka i Wasyla Kopotów własnej, ciało tabularne stanowiącej.

Wartość szacunkowa 600 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Rawa ruska 30 kwietnia 1886.

Ч 3674. (3898 3—3)

Днія 30 Юнія 1886, 30го Юлѣя 1886, 30 Августа 1886 кождымъ разомъ о 10 годинѣ передъ полуднемъ отбудется въ тутъ судѣ публичная продажъ реальности пôдъ ч. к. 15 въ Бѣлюничахъ положеной, ведля выказа гипотечного ч. 22 Михаила и Екатарины Старостôвъ власной, въ цѣли заспокоєня вѣрительностіи общого рольничо кредытового Заведенія въ квотѣ 101 злр. 40 кр. а. в. съ п.

Цѣна выклична 300 злр.

Вадіумъ 30 злр.

Тая реальность будетъ на третôмъ терминѣ лицитаційнôмъ также низше цѣны выкличной, однако не за низшую, якъ тôлько за такую цѣну проданою, въ которой бы загипотекованый долги мѣстили ся а на слугай, если бы продажъ за такую цѣну последовати немогла вызначаєть ся терминъ до уложенія легшихъ условій лицитаційныхъ въ тôмъ судѣ на день 30 Августа 1886 о 3 годинѣ по полудни.

Кураторомъ для неизвѣстныхъ или неналежито увѣдомленыхъ вѣрителей установлено Г. Иосифа Громницкого ц. к. нотаря въ Нижанковичахъ.

Отъ ц. к суда повѣтового.

Нижанковичи, 24 Вересня 1885.

L. 2126 (4313 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Prokopowi Bubińczykówi pto 10 rat po 12 zł. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod nr. 3 w Nadwórnie położonej przy terminach 28 czerwca 27 lipca i 23 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 500 zł. aw.

Zakład 50 zł. aw.

Realność nie stanowiąca ciała hipotecznego zostanie najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Resztę warunków można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna, 29 kwietnia 1886.

L. 2128. (4314 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie egzekucyjnej zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Hryciowi Tymczukowi o zapłacenie 95 zł. 92 ct. w. a. z pn. przedsięweźmie publiczną licytacyę realności dłużnika pod l. 170 w Zielonej położoną, przy terminach 28 czerwca, 27 lipca i 23 sierpnia 1886 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania 200 zł. wa.

Zakład 20 zł. wa.

Realność niestanowiąca ciała hipotecznego zostanie najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Resztę warunków można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Nadwórna 7 maja 1886

Zl. 3140. (4025 3—3)

Von k. k. Bezirksgerichte in Kałusz wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung des Betrages 157 fl. 50 kr. s.N.G. die exekutive öffentliche Feilbietungder auf 1330 fl. abgeschätzten laut dom. tom. I pag. 214 der Schuldnerin Sabina Sosińska eigentümlich gehörigen sub. Ck 214 in Kałusz gelegenen Realität zu Gunsten des Bittstellers Eisig Schumer hg. am 23 Juni, 21 Juli und 23 August 1886, jedesmal um 10 Uhr V. M. mit dem vorgenommen wird, daß diese Realität an den zwei ersteren Lizitationsterminen nur um oder über den Schätzungswert am 3ten aber auch unter demselben jedoch nicht um den nidrigeren Preis als alle Hypotekarschulden austragen wird verkauft werden, und falls der Verkauf nicht zu Stande kommen sollte, so wird zur Festsetzung erleichternder Bedingniße der Termin an 23 September 1886 um 9 Uhr V. M. abgehalten werden.

Das Vadium beträgt 10%.

Die übrigen Lizitationsbedingniße so wie der Schätzungsakt, können in der hg. Registratur eingesehen werden.

Für unbekannte Gläubiger wird Hipolit Lewicki aus Kałusz zum Curator ernannt.

K. k. Bezirksgericht

Kałusz, 1 Juni 1885.

Zl. 5548 (3903 3—3)

Verpachtung des Religionsfonds-meierhofes „Toporoutz" in der Bukowina.

Der dem buk. gr. or. Religionsfonde gehörige, in den Gemeindebereichen von Toporoutz an der russisch bessarabischen Grenze gelegene Meierhof „Toporoutz" bestehend aus einer Grundarea von circa 1740 Joch, darunter circa 1600 Joch Acker und Wiesen, mit den nöthigen Wohn- und Wirthschafts gebäuden, dann mit einer vollständig eingerichteten Brandweinbrennerei, wird von der k. k. Direktion der Güter des obgenannten Fondes auf die zwölfjährige Pachtdauer ab 1 April 1887, das ist auf die Zeit vom 1 April 1887 bis Ende März 1899 im öffentlichen Offerverhandlungswege verpachtet.

Dieser Meierhof ist circa 16 Kilometer von der Landeshauptstadt Czernowitz entfernt gelegen.

Pachtofferte, welche mit einer 50 kr. Stempelmarke versehen und im übrigen rechtsförmig ausgestellt sein müssen, sind bei dieser k. k. Güterdirektion, wo die Pachtbedignisse zur Einsicht aufliegen und alle näheren Daten und Auskünfte über das Pachtobjekt ertheilt werden, bis spätestens 21. Juni 1886 Mittags 12 Uhr, einzureichen.

Jeder Pachtwerber muß sich in legaler Weise auch darüber ausweisen, daß er zum Betriebe einer größeren Landwirtschaft das erforderliche Betriebskapital besitzt und mit den hiezu nöthigen Kenntnissen ausgerüstet ist.

Das Vadium, welches dem Offerte bei sanstiger Nullität desselben beigeschlossen sein muß, wird mit 2000 fr. in Baarem oder in annehmbaren, nach dem letzten Wiener-Börsenkurse, jedoch nicht höher als wie zum Nominalwerthe berechneten öffentlichen Werthpapieren festgesetzt.

Offerte welche mittelst Post eingesendet werden, sind behufs Vermeidung einer vorzeitigen Eröffnung mit folgender Bezeichnung „Pachtoffert für den Meierhof Toporoutz" zu versehen.

Von der k. k. Direktion der Güter des buk. gr. or. Religionsfondes

Czernowitz, am 22 Mai 1886.

Wisłocki.

L. 891. (4288 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Staremmieście oznajmia niniejszem, że w dniach 30 czerwca, 4 sierpnia i 4 września 1886 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie celem zaspokojenia wierzytelności Grzegorza Senety w kwocie 150 zł. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod lkons. 542 w Staremmieście ciała tabularnego niestanowiącej, a to przy pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową, przy trzecim także i niżej tej ceny.

Cena wywołania wynosi 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków można przeglądnąć w ts. registraturze.

Staremiasto, 24 lutego 1886.

Ч. 7226. (4005 3 3)

Ц. к. судъ повѣтовый гор. делег. секція II. во Львовѣ розписує въ цѣли заспокоєня квоти 116 злр. а. в. съ пн. на рѣчъ Общого рольничо-кредитового Заведенія для Галичины и Буковины лицитацію реальности викаʒомъ ипот. ч. 9 громады катастр. Звониска обнятой, до Онуфрея Гургала належащой,

на день 5 Серпня 1886,

на день 5 Вересня 1886,

и на день 5 Падзерника 1886.

всегда о годинѣ 10 рано въ сали роспракъ здитного суда. Цѣна выклична 1085 злр.

Вадіюмъ 100 злр. 85 кр. а. в.

На первôмъ и вторôмъ термины реальнôсть тая проданою буде за или высше цѣни выкличной, на третôмъ и низше.

Ближшіи условія и витягъ табуларный пересмотрити можна въ тусуд. реґистратуры.

Львôвъ 11 мая 1886.

L. 2884. (4318 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Śniatynie ogłasza, że celem zaspokojenia 15 rat po 12 zł. aw. z pn. ck. uprzyw. galicyj. zakładu kredytowego włośc. w likwidacyi we Lwowie odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności wyk. hipot. l. 427 gminy Uście, Michała Romaniuka i realności wykaz. hip. l 587 gminy Uście, Mikołaja Wojewódki własnej.

Cena wywołania 500 zł. aw.

Wadyum 50 zł

Licytacya ta odbędzie się na trzech terminach dnia 30 czerwca, 2 sierpnia i 7 września 1886 o godzinie 10 rano z tem, że na pierwszych dwóch terminach zostaną realności powyższe tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także niżej takowej, jednak nie niżej sumy równej pretensyom, którym pierwszeństwo przysługuje i pretensyom na takowych zabezpieczonym.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.

O czem strony i niewiadomych wierzycieli zawiadamia się przez kuratora adw. dra Dawidowicza w Śniatynie.

Śniatyn 27 marca 1886.

L. 2381. (4246 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach uwiadamia, że celem zaspokojenia sum 283 zł. 50 ct., 283 zł. 50 ct. i 283 zł. 50 ct. aw. z pn. po strąceniu kwoty 12 zł. 4 ct. aw. odbędzie się w tutej. sądzie publiczna przymusowa sprzedaż pierwotnej pretensyi 5000 zł. zpn. wedle dom. tom. V pag. 269 et dom VI. pag. 243 i 244 n. 9 on i dom tom. VI. pag. 109 nr. 23 on. za hipotekę służących realności pod l. 8 i 9 w Zaleszczykach wedle dom. tom. V. pag. 269 nr. 19 haer. do Sary Garfunkel należących pod następującymi warunkami odbyć się mającą.

1. Licytacya ta odbędzie się w trzech terminach, tj. dnia 14 lipca, 16 sierpnia i dnia 21 września 1886 o godzinie 10 rano na których realności te tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedane być mogą.

2. Cena szacunkowa wynosi 10.000 zł. aw.

3. Wadyum 1000 zł. aw.

4. Gdyby rzeczona realność na tych terminach w podany sposób sprzedaną być nie mogła, w takim razie do ułożenia warunków licytacyjnych ułatwiających wyznacza się termin na dzień 28 września 1886 o godzinie 10 rano, na którym wierzyciele niestawający za przystępujących do większości głosów stawiających uważanemi będą.

5. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się adw. p. Ilnickiego z Zaleszczyk.

6. Wyciągi hipoteczne i bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Zaleszczyki, 29 marca 1886.

L. 2069 (4245 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach uwiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 59 zł. 64 ct. i 59 zł. 64 ct. aw. z pn. odbędzie się w tut. sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 103 w Zaleszczykach położonej wedle dom. tom. V. pag. 122 n. 11 haer. dłużnika Hirscha vel Herscha Neumana własnej, powyższej pożyczce z pn. wedle tom. V. pag. 40 i 41 n. 3 on. za hypotekę służącej na rzecz c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hypotecznego we Lwowie pod następującemi warunkami:

1. Licytacya ta odbędzie się w trzech terminach, t. j. dnia 14 lipca, 16 sierpnia i 21 września 1886 o godzinie 10 rano, na których tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną być może.

2. Cena wywołania wynosi 2800 zł. a. w.

3. Wadyum 280 zł. aw.

4. Gdyby rzeczona realność na tych terminach w podany sposób sprzedaną być nie mogła celem ułożenia warunków licytacyjnych ułatwiających wyznacza się termin na dzień 28 września 1886 o godzinie 10 rano z tem, iż niestający na terminie wierzyciele hipoteczni za przystępujących do większości głosów stawających uważani będą.

5. Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się Antoniego Grossa, ck. notaryusza w Zaleszczykach.

6. Wykaz hypoteczny i bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Zaleszczyki 22 marca 1886.

L 6531. (4244 2—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Kałuszu odbędzie się w dniach 23 września, 26 października i 23 listopada 1886 o 10 rano celem zaspokojenia wierzytelności gal. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 754 zł. 14 ct. i 7 rat po 60 zł. z pn. publiczna licytacya realności pod nk. 30 w Nowym Kałuszu położonej, na dłużnika Henryka Delwo intabulowanej, której wartość wedle §statutów bankowych na 3000 zł. przyjęto, z tem, że przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za powyższą cenę szacunkową, przy trzecim zaś terminie nie niżej sumy, długom hypotecznym wyrównywającej sprzedaż nastąpi.

W razie gdyby przy tych terminach sprzedaż do skutku nie przyszła, odbędzie się 23 listopada 1886 o 4 godzinie po południu termin do ułożenia lżejszych warunków.

Wadyum wynosi 300 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli, oraz tych, którymby uchwała licytacyjna należycie doręczoną być nie mogła, ustanowiono Menasege Fruchtermana z Kałusza.

Resztę warunków i wyciąg z księgi gruntowej w registraturze przejrzeć wolno.

C. k. sąd powiatowy

Kałusz, 28 sierpnia 1885.

L. 1413. (4233 2—3)

Dnia 13 lipca, 17 sierpnia i 24 września 1886 o godzinie 11 rano odbędzie publiczna sprzedaż realności pod l. k. 98 w Okocimie wykaz. hip. 98 księgi gruntowej gminy Okocim objętej, Kunegundy Paciakowej własnej, na rzecz c. k. uprzyw. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia 9 rat po 47 zł. 20 ct. i reszty kapitału w sumie 645 zł.

Cena wywołania 1000 zł.

Wadyum 100 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 21 września 1886 o 4 po południu.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, 23 kwietnia 1886.

L. 2742 (4304 2—3)

W dniach 12 lipca i 16 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tut. sądzie celem zaspokojenia należytości Mirli Maurerowej w kwocie 549 zł. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności pod l. wyk. hip. 60 w Wiatrowicach Jana Ptaka własnej, na których terminach realność ta poniżej ceny szacunkowej w kwocie 544 zł. 50 ct. sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 100 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy m. d.

Nowy Sącz, 17 kwietnia 1886.

L. 3317. (4351 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem przymusowego ściągnienia na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie 24 rat po 12 złr. i jednej raty 12 złr 16 ct. wa. z pn. odbędzie się dnia 28 czerwca, 28 lipca i 26 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 z rana publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 8 subr 12 w Lipowcu położonej ciała tabularnego nie stanowiącej dłużnika Dmytra Nabudy własnej.

Cena szacunkowa tej realności wynosi 400 złr.

Wadyum zaś 10 prc.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

Rymanów, 26 maja 1886.

L. 8197. (4262 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie niespłaconej pretensyi c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie tj. 9 rat po 20 złr. tudzież reszty kapitału 270 złr. 94 ct. i 15 złr. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 80 rep. 185 w Hołhoczach położonej ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Józefa Wiliżło własnej, w drodze publicznej licytacyi w dniach 1 lipca 5 sierpnia i 2 września 1886, zawsze o godz. 10 rano w zabudowaniu sądu tutejszego.

Cenę wywołania stanowi wartość powyższej realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 600 złr. wa. i realność ta na obu pierwszych terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, na trzecim zaś także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 60 złr. wa., resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół opisania przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli, którymby możliwe prawo zastawu na tej realności przysługiwało oraz tych wszystkich, którymby uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratora w osobie Karola Srokowskiego z Podhajec.

Podhajce, 30 września 1885.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 4466. (4174 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Eisiga Alpern przeciw Alterowi Gugig pto 34 zł. w. a., ustanowił dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Altera Gugig kuratorem p. adw. dra Milgroma i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 8 kwietnia 1886 l. 3400.

Kołomyja, 6 maja 1886.

L. 7321. (4205 2—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jana Bosia, że rezolucya z dnia 30 sierpnia 1882 l. 1620, zezwalająca na wpis prawa własności do realności wykazem hipotecznym l. 61 gminy Brzezówka objętej, na rzecz Anny Jawor, ustanowionemu kuratorowi Janowi Szczęchowi doręczoną została.

C. k. sąd powiatowy.

Dębica, dnia 31 grudnia 1885.

L. 3738. (4310 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Niemirowie ustanawia p. Władysława Krantza kuratorem dla nieobecnej, z miejsca pobytu i z życia nieznanej Leopoldyny 1o Makuckiej, 2o Aleksiewicz, celem doręczenia jej uchwały tutejszo sądowej z dnia 20 września 1885 l. 5782 i dalszych w tej sprawie wydać się mających uchwał

Wzywa się zatem tę nieobecną, aby sama się zgłosiła lub inszego zastępcę sądowi wskazała.

Niemirów, 15 marca 1886.

L. 6903. (4303 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa tego, w czyich rękach pozostaje książeczka kasy oszczędności miasta Tarnopola Nr. 8592, wystawiona na imię przełożeństwa zboru izraelickiego, a opiewająca na kwotę 198 zł. 42 ct. w. a., by w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosił się w tymże c. k. sądzie i przedłożył tem pewniej powyższą książeczkę, ile że takowa w przeciwnym rasie zostanie uznaną za nieważną.

Tarnopol, dnia 22 maja 1886.

L. 1799. (4266 2—3)

W sporze sumarycznym Marcina Kiecy przeciwko niewiadomemu z miejsca pobytu Jędrzejowi Bielawie, wyznaczono do rozprawy termin na dzień 1 lipca 1886 o 9 rano i doręczono pozew Wojciechowi Mosoniowi wójtowi w Błaszkowy.

Wzywa się Jędrzeja Bielawę, aby albo sam na terminie stanął albo kuratorowi informacyi udzielił, lub też innego sobie obrał zastępcę, w przeciwnym razie złe skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał

C. k. sąd powiatowy.

Brzostek, dnia 29 maja 1886.

L. 747. (4350 2—3)

Podaje się do wiadomości publicznej, iż w sprawie egzekucyjnej Józefa Osmoli przeciw Katarzynie z Markulisów Wilkowej, o zapłacenie 165 zł. 82 ct. w. a. z większej kwoty 200 zł i o egzekucyjną intabulacyę prawa zastawu dla tej pretensyi w wyk. hip. 19 w Kiełkowie, dla niewiadomej z miejsca pobytu Katarzyny z Markulisów Wilkowej ustanowiony został kuratorem Michał Gołda, gospodarz z Kiełkowa i wzywa się Katarzynę Wilkową, by się w sądzie zgłosiła osobiście, lub przez pełnomocnika lub kuratorowi środki prawne wskazała.

C. k. sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 30 marca 1886.

L. 7991. (4277 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadome z miejsca pobytu Herminę z Pillów Heinrychową i Karolinę Burghartową, że w celu doręczenia ts. uchwały z dnia 4 marca 1886 l. 18740, obejmującą tabulę płatniczą połowę dóbr Łęgorz, w sprawie egzekucyjnej Freidli Goldbergowej, przeciw spadkobiercom Ludwika Pilli, pto 845 fl w. a. z pn. zamianowano dla nich kuratorem adw. dra Holcera z substytucyą adw. dra Busia.

W Tarnowie, dnia 27 maja 1886.

L. 770. (4267 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dukli zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Pawła Hodycza, uniwersalnego spadkobiercę Iwana Hodycza, że ustanawia dla niego w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Iwanowi Hodyczowi kuratora Łukasza Hrabskiego w Hyrowy, któremu uchwałą z 24 sierpnia 1884 l. 4332 doręcza, a Paweł Hodycz winien mu potrzebną informacyę udzielić lub innego zastępcę ustanowić, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Dukla, dnia 22 marca 1886.

L 4920. (4230 2—3)

C. k. sąd powiatowy m dlg. w Złoczowie, jako spadek po zmarłym w roku 18.. ... górach Lejzorze Bassechesie per trakt... zawiadamia niniejszem niewiadomego z życia i miejsca pobytu syna zmarłego Herscha Bassechesa, że dla niego ustanowiono kuratera ad actum w osobie adw. dra Billeta w Złoczowie, i że do rąk tegoż kuratora doręczono ts uchwałę z 31 marca 1879 l. 2306, spadek po powyższym zmarłym przyznającą dla niego przyznaczona.

Z c. k. sądu powiatowego m. dlg.

Złoczów, dnia 11 kwietnia 1886.

L. 52518. (4248 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek rekwizycyi tut. c. k. sądu powiatowego m. d. Sek. 1, zarządzono tus. uchwałą z 28 marca 1885 l 14595, na rzecz Towarzystwa eskontowego i zaliczkowego we Lwowie intabulacyę egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 27 zł. 25 ct. z pn, w stanie biernym części realności l. 148¾, we Lwowie, Leiby i Reli Bardachów własnych, tudzież w stanie biernym $^1/_7$ części sumy 7000 zł. mk. z pn., na rzeczonej realności dla tychże samych zahipotekowanej.

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomym Israelowi, Chanie i Chaje Jcie Pfeffer, Mendlowi Samel, Perli Wieliczker, Chaimowi Rapp i Majerowi Mechlowi Pfeffer do rąk równocześnie w osobie adw. dra Landesberga z zastępstwem adwokata dra Reicha ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem wspomnianych z życia i miejsca pobytu niewiadomych interesentów, aby w należytym czasie ustanowionego kuratora, lub też w sądzie osobiście, albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, ileże z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypiszą.

Lwów, dnia 7 listopada 1885.

L. 13073 (4309 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanych Jana i Rozalię Maksymowiczów, względnie tychże z nazwiska i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, że wskutek prośby Jakóba Herscha dw. im i Chany Rosenwiesenów de praes. 11 czerwca 1886 l. 13073 o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. 177 i 178 zagr. miej. w Drohobyczu, wedle dom. t. III, p. 334 n. 1 haer. Jakóba Herscha dw. im. i Chany Rosenwiesenów własnej, uskutecznionej na rzecz Jana i Rozalii Maksymowiczów, wedle dom T. III, p. 334 n. 1 on. prenotacyi obowiązku mał Mikołaja i Tekli Stockich. ich pod lk. 172 zagr. miejs. w Drohobyczu istniejący dom na 16 łokci w tył posunąć wyznaczył do wykazania, iż termin do usprawiedliwienia nie upłynął, lub że skarga usprawiedliwiająca we właściwym czasie wniesioną została w myśl §. 45 ustawy z 25 lipca 1871 l. 95 ar. n. p., termin na dzień 28 czerwca 1886 godzinę 10 przed południem w biurze Nr. XI.

Gdy miejsce pobytu Jana i Rozalii Maksymowiczów, względnie nazwiska, życie i miejsce pobytu ich spadkobierców sądowi nie jest znanem, został dla nich adw. dr. Popławski w Drohobyczu kuratorem mianowany

Wzywa się więc Jana i Rozalię Maksymowiczów, ewentualnie ich spadkobierców, ażeby na powyższym terminie się jawili, lub do swej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej możliwe złe skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Drohobycz, dnia 12 czerwca 1886.

L. 9110 (4209 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że Michał Gromarzkiewicz pozwem z dnia 2 stycznia 1886 l. 220 zaskarżył Franciszka Jabłońskiego ze Sokołowa pto 26 zł. 60 ct. w. a.

Ponieważ pozwany z Sokołowa się wydalił w niewiadome miejsce i pozew doręczony mu być nie może, przeto wyznacza się do rozprawy ustnej wedle postępowania drobnostkowego termin na dzień 28 czerwca 1886 godzinie 9 rano i ustanawia się dla pozwanego kuratorem Jana Zawilskiego z Leżajska.

Wzywa się więc pozwanego, aby na wyznaczonym terminie albo osobiście stanął albo kuratorowi środki obrony nadesłał, inaczej szkodliwe skutki sam sobie przypisze

Leżajsk 4 czerwca 1886.

L. 8196 (4178 3—3)

Z życia i miejsca pobytu nieznanych Chaima Rosenblütha, Salomona Grünberga i domniemanych spadkobierców po Mendlu Brauerze z życia i miejsca pobytu nieznanych Mojżesza, Chaję, Sinę Chaję córkę Ozyasza Meilecha Brauer, Ryfkę Narzisenfeld, Binę Dinę, Hindę Surę i Humę Brauerów, oraz ich nieznanych ew... nych spadkobierców lub prawo... zawiadamia się, że Mojżesz i ... Rosenbaumowie wytoczyli pozew o uznanie ich za właścicieli sumy 79 zł. 40 ct. wa. na rzecz wierzycieli realności pod n. k 33 w Leżajsku położonej w depozycie sądowym złożonej, i że na pozew ten termin do rozprawy ustnej na dzień 30 czerwca 1886 o godzinie 10 rano wyznaczono.

Wzywa się więc tych pozwanych, dla których kuratorem Herscha Narzisenfeld ustanowiono, aby na powyższym się terminie stawili lub środki obrony kuratorowi podali, gdyż złe skutki sami sobie przypiszą.

Leżajsk 28 maja 1886.

L. 3798. (4179 3—3)

C. k sąd powiatowy w Mościskach zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Jana i Magdaleny Swietnickich, że Boruch Hausmann wniósł pod dniem 22 kwietnia 1886 l. 3798 prośbę przeciwko nim o wykreślenie ze stanu biernego realności pod lk. 96 w Mościskach ostrzeżenia prawa zastawu dla sumy 100 zł. wal. wied. na rzecz Jana i Magdaleny Swietnickich wpisanego.

W skutek tej prośby wyznaczono termin na dzień 22 czerwca 1886 o godzinie 9 przed południem do rozprawy w myśl §. 45 ust. hipt.

Wzywa się przeto niewiadomych z życia i miejsca spadkobierców Jana i Magdaleny Swietnickich, dla których Marcina Schütterlego właściciela realności w Mościskach kuratorem ad actum ustanowiono, aby udzielili temuż kuratorowi do obrony swych praw potrzebnej informacyi lub innego zastępcy ustanowili, gdyż inaczej skutki zaniechania tego sami sobie przypisać będą musieli.

Mościska, 20 maja 1886.

L. 4176 (4181 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mościskach zawiadamia z życia i miejsca pobytu Juliannę Tomanetz, że Boruch Hausmann wniósł przeciw niej pod dniem 7 maja 1886 l 4176 pozew o wykreślenie prawa mieszkania przez 3 lata t. j. od dnia 23 kwietnia 1838 do dnia 23 kwietnia 1841 zaprenotowanego na rzecz Julianny Tomanetz w stanie biernym realności pod l. k. 96 w Mościskach położonej, w którego załatwieniu termin do rozprawy ustnej na dzień 22 czerwca 1886 o godzinie 9 przed południem wyznaczono i dla niej Marcina Szitterlego właściciela realności w Mościskach kuratorem ad actum ustanowiono.

Wzywa się przeto Juliannę Tomanetz, aby ustanowionemu kuratorowi wszelkiej do obrony potrzebnej informacyi udzieliła, lub innego zastępcę sobie wybrała, gdyż skutki zaniechania tego sama sobie przypisać będzie musiała.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mościska 13 maja 1886.

L. 3799. (4180 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mościskach wzywa w skutek prośby Borucha Hausmana de praes. 22 kwietnia 1886 l. 3799 niewiadomego z życia i miejsca pobytu Izraela Braunera względnie jego prawa nabywców. aby w ciągu jednego roku od dnia ogłoszenia tego edyktu licząc, to jest najdalej do 15 czerwca 1887 zgłosili swą pretensyą do zaintabulowanego na rzecz Izraela Braunera w stanie biernym realności Borucha Hausmana pod l. k. 96 w Mościskach dom. II. pag. 209 nr 8 oner. prawa zastawu dla sumy 28 zł. aw. w przeciwnym bowiem razie amortyzacya tej realności nastąpi.

C. k. sąd powiatowy.

Mościska, 14 maja 1886.

L. 25218. (4292 3—3)

C. k sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia niewiadomego z miejsca pobytu Adama Kuczyńskiego, że przeciw niemu został dnia 10 grudnia 1885 do l. 59364 na rzecz Izraela Penziasa wydany nakaz zapłaty sumy wekslowej 65 zł. w. a. zpn.

Gdy miejsce pobytu Adama Kuczyńskiego nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dra Henryka Szydłowskiego, a tegoż zastępcą adwokata dra Szymona Fläschnera i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Adama Kuczyńskiego, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów 5 czerwca 1886.

L. 3220. (4308 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Szymona Bobowczaka, Anastazyę Bogucką, Paraszkę Bobowczak, zamężną Romanowicz vel Lenik i Maryannę Bobowczak, że dla nich ustanowiono kuratorem adwokata krajowego dra Ornsteina, któremu tą uchwałą z dnia 25 października 1882 l. 15029, dozwalającą wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla pretensyi funduszu indemnizacyjnego w stanie dłużnym realności pod lk. 982 tab. 741 w Brodach doręcza się.

Brody, dnia 23 marca 1886.

L. 1798. (4265 3—3)

W sporze drobiazgowym Katarzyny Obryk przeciwko niewiadomemu z miejsca pobytu Jędrzejowi Bielawie, wyznaczono do rozprawy termin na dzień 25 czerwca 1886 o 9 rano i doręczono pozew Wojciechowi Mosoniowi, wójtowi Błaszkowy.

Wzywa się Jędrzeja Bielawę, aby albo sam na terminie stanął, albo kuratorowi informacyi udzielił lub też innego sobie obrał zastępcę, w przeciwnym razie złe skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy.

Brzostek, dnia 29 maja 1886.

Konkursa.

L. 5188/pr. (4353 2-3)

Celem obsadzenia posady oficyała przy c. k. dyrekcyi policyi we Lwowie w randze X. klasy, ewentualnie posady kancelisty w randze XI. klasy z systemizowanemi dla tychże posad poborami, rozpisuje się niniejszem konkurs do końca lipca b. r.

Ubiegający się o te posady winni wnieść swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych w powyższym terminie i we właściwej drodze służbowej do Prezydyum c. k. Dyrekcyi policyi we Lwowie.

Posady te, jeżeli nie będą ubiegać o nie urzędnicy, będący w czynnej służbie lub należycie ukwalifikowani kwiescenci nadane zostaną w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 nr. 60 dz. p. p. zaopatrzonym w przepisane certyfikaty i posiadającym kwalifikacye podoficerom.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa

We Lwowie, 13 czerwca 1886.

L. 669 (4195 1—2)
Dnia 20 lipca 1886 upływa termin od wniesienia podań kompetencyjnych na dwie posady dozorców więziennych pierwszej i tyleż posad drugiej klasy w c. k. zakładzie karnym we Lwowie wedle konkursu w gazecie lwowskiej z dnia 17 b. m. nr. 137 rozpisanych.
C. k. dyrekcya zakładu karnego dla mężczyzn
Lwów, dnia 9 czerwca 1886.

L. 7367 (4319 1—3)
Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę dyrektora c. k. gimnazyum w Przemyślu z płacą tysiąca (1000) zł., dodatkiem za sprawowanie dyrekcyi trzysta (300) zł. i połową dodatku aktywalnego 175 zł. z pomieszkaniem w budynku szkolnym tudzież, prawem do pobierania dodatków pięcioletnich w myśl ustaw z dnia 9|4 1870 i z d. 15|4 1873.
Kandydaci mają wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta do Prezydyum Rady s. k. krajowej w sposób zwykły najpóźniej do dnia 10 lipca 1886.
We Lwowie, dnia 6 czerwca 1886.

L. 28480 (4192 1—3)
Z fundacyi utworzonej ze składek całego kraju ku uczczeniu 25letniej rocznicy wstąpienia na tron najmiłościwiej nam panującego Cesarza i Króla Franciszka Józefa I. będą do rozdania z początkiem roku szkolnego 1886|7 trzy stypendya, każde w rocznej kwocie 1000 (tysiąca) zł. w. a.
Stypendya te przeznaczone są dla młodzieńców urodzonych w Królestwie, Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, którzy ukończywszy z celującym postępem studya w jednym z Uniwersytetów, w szkole politechnicznej lub też w szkole sztuk pięknych w kraju i odznaczywszy się przytem moralnością i zacnością charakteru, pragnęliby bezpośrednio po ukończeniu nauk w kraju udać się do najcelniejszych zakładów naukowych po za granicami państwa austryackiego, dla wyższego wykształcenia się w obranym zawodzie specyalnym.
Narodowość kandydata, lub wyznanie religijne nie stanowię różnicy.
Stypendya wypłacane będą w dwóch równych ratach, z których pierwszą otrzyma stypendysta przy wyjeździe za granicę drugą zaś z końcem pierwszego półrocza szkolnego, jeżeli wykaże w sposób niewątpliwy, iż bawiąc za granicą zrobił celujące postępy w obranym zawodzie.
Stypendya z niniejszej fundacyi trwają prawidłowo tylko przez rok jeden, wolno jest wszelako stypendyście, który w pierwszym roku pobytu zagranicą przez celujące postępy w naukach, okazał się godnym użyczonego sobie dobrodziejstwa, prosić o pozostawienie stypendyum jeszcze na rok następny, jeżeli wykaże w sposób wiarogodny że studya, którym się poświęcił w ciągu jednego roku nie mogły być wyczerpująco ukończone, lub, że do zupełnego wykształcenia się, drugi rok studyów koniecznie jest potrzebnym.
Prawo nadania stypendyów z fundacyi powyższej raczył przyjąć Najjaśniejszy Pan; Wydział krajowy zaś przedstawia na każde stypendyum trzech kandydatów.
Chcący się ubiegać o stypendya powyższe, winni wnieść podania swoje do Wydziału krajowego, a mianowicie, ci którzy już są w posiadaniu stypendyów, a pragnęliby zatrzymać takowe jeszcze na rok przyszły, pod warunkami i na drodze wskazanej im w dekrecie stypendyjnym, ci zaś, którzy dopiero po raz pierwszy o stypendyum się ubiegają, za pośrednictwem zakładu, w którym nauki kończyli.
Termin do wniesienia podań ustanawia się najdalej do 2 sierpnia b. r.
Do podania należy dołączyć:
metrykę chrztu lub urodzenia, wystawione przez właściwe władze, świadectwo o stosunkach majątkowych kandydata i rodziny jego, świadectwo obyczajności, absolutoryum z odbytych nauk uniwersyteckich, lub akademickich, tudzież świadectwa szkolne, szczególniej z lat ostatnich.
W podaniu przytoczyć należy, w jakiej gałęzi nauk lub sztuki i w którym z zakładów zagranicznych zamierza kandydat dalej pracować, tudzież w jaki sposób chciałby nabytą naukę spożytkować w przyszłości.
Podanie winno wreszcie zawierać dokładny adres, pod którym załatwienie ma dojść w swoim czasie kandydata.
Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem
We Lwowie, dnia 5 czerwca 1886.

L. 45138 (4297)
Celem obsadzenia jednej posady nadkontrolora podatkowego w IX. klasie rangi w obrębie galicyjskiej c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu z systemizowanymi poborami służbowemi i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej do wysokości jednorocznej płacy etowej, rozpisuje się niniejszym konkurs.
Ubiegający się o tę posadę, mają wnieść swe podania w drodze przepisanej w ciągu czterech tygodni do ck. krajowej dyrekcyi Skarbu we Lwowie, udowadniając przytem iż posiadają wymagane warunki a w szczególności, że złożyli egzamin przepisany dla służby przy urzędach podatkowych z dobrym postępem, obeznani są praktycznie ze służbą przy urzędach podatkowych i władają językami krajowymi i niemieckim w mowie i piśmie a nadto mają w podaniach szczegółowo wykazać, z którymi urzędnikami skarbowymi i politycznymi w czynnej służbie pozostającymi są spokrewnieni lub spowinowaceni.
Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu
Lwów, dnia 10 czerwca 1886.

L 15782 (4253 1—3)
Konkurs
na posadę koncypisty przy c. k. dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie z płacą X. klasy rangi.
Podania należy wnieść do 26 czerwca b. r. w c. k. dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.
Lwów, dnia 10 czerwca 1886.

L. 6471 (4212 1—3)
Reskryptem Wysokiego c. k. Namiestnictwa z d. 22 maja r. b. l. 24.403 ustanowioną została apteka publiczna w Zakopanem.
Ubiegający się o takową winni wnieść swoje podania w drodze przepisanej do dnia 15 lipca b. r do tutejszego c. k. starostwa i zaopatrzyć je metryką urodzenia, dyplomem uzyskanego stopnia magistra farmacyi, świadectwem moralności i wykazem stanu majątkowego do założenia i utrzymania tejże apteki potrzebnego.
Nowy Targ, 7 czerwca 1886.

Upadłości.

L. 37 (4339 1—3)
Do wyboru jednego członka wydziału wierzycieli masy rozbiorowej Ozyasza Halperna tudzież odebrania przysięgi manifestacyjnej od krydariusza i do likwidacyi zgłoszonych pretensyj wyznaczam termin na dzień 30 czerwca 1886 o 9 godzinie rano na który wszystkich interesowanych wzywam.
Staremiasto, 1 czerwca 1886.
Kierownik sądu powiatowego jako komisarz konkursowy

L. 27449 (4354 2—3)
Ces. kr. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 d. p p położony majątek protokołów. firmy handlow. „Konstanty Iskierski“ i jej właścicielki Karoliny Iskierskiej.
Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy sądu kraj. Simonowiczowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dr Henryka Szydłowskiego wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli w którym to celu wyznacza się termin na dzień 30 czerwca godzinę 10 przed południem
Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 31 lipca 1886 i podać ją na terminie na dzień 30 sierpnia 1886 godzinę 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.
Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcę onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby posiadające ich zaufanie.
Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.
Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.
Z ck. sądu krajowego
Lwów, dnia 12 czerwca 1886.

L. 3123 (4226 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy jakoteż wszystek nieruchomy a w krajach w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 Dz pr. p. położony majątek Dezyderego Tadeusza 2 im Górskiego właściciela ⅓ części dóbr Lipica górna własna.
Kierownictwo tego konkursu porucza się p. c. k. Sędziemu powiatowemu w Rohatynie jako komisarzowi konkursowemu zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. Waleryana Wolskiego dzierżawcę dóbr w Hinowicach wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłużeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli w którym to celu wyznacza się termin na dzień 25 czerwca 1886 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Rohatynie.
Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej ma takową zgłosić w tutejszym sądzie obwodowym lub w c. k. sądzie powiatowym w Rohatynie wedle przepisu ustaw konkursowych pod rygorem zagrożonych tamże skutków prawnych przed upływem 30 lipca 1886 i podać ją na terminie na dzień 20 sierpnia 1886 godz. 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Rohatynie wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór był wytoczony.
Wierzycielom którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy zastępcę onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby posiadające ich zaufanie
Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.
Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej“.
Brzeżany, dnia 9 czerwca 1886.

Księgi gruntowe.

L. 1066 (4340)
Komisya hipoteczna ck. sądu powiatowego w Sołotwinie zawiadamia że arkusze posiadania dla gminy katastralnej Zuraki w formie wykazów hipotecznych sporządzone złożone są w ck. sądzie powiatowym w Sołotwinie do powszechnego przeglądu.
Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnosić można przed komisyą hipoteczną w Sołotwinie w ck. sądzie powiatowym i w tym celu wyznacza się termin na dzień 21 czerwca 1886.
Stanisławów, 15 czerwca 1886.

L. 598 (4261)
Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Zaturzyn powiatu sądowego Podhajce, rozpoczyna komisya hipoteczna 20 lipca 1886 r.
Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć co dla obrony praw swych uzna za stosowne.
C. k. komisya hipoteczna dla obwodu sądowego
Brzeżany, dnia 7 czerwca 1886.

L. 497 (4260)
Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Wołoszczyzna powiatu sądowego Podhajce rozpoczyna komisya hipoteczna 24 lipca 1886.
Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć co dla obrony praw swych uzna za stosowne.
C. k. komisya hipoteczna dla obwodu sądowego.
Brzeżany, dnia 7 czerwca 1886.

L. 3774 (4344)
C. k. sąd powiatowy w Dobromilu zawiadamia iż złożone u niego zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych i inne akta służące mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Tarnawa.
Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą piśmienie lub ustnie w sądzie tutejszym najdalej do dnia 3 lipca 1886 w którym dalsze dochodzenia miejscowe prowadzone będą.
Dobromil dnia 9 czerwca 1886

L. 84 (4364)
Komisya hipoteczna ck. sądu powiatowego w Jaśle ogłasza, że dnia 5 lipca 1886 rozpoczyna dochodzenia hipoteczne w celu założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej Ujazd z miejscowością Kłodawą.
Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i przytoczyć wszysko co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.
Jasło, 14 czerwca 1886.

L. 85 (4363)
Komisya hipoteczna ck. sądu powiatowego w Jaśle ogłasza, że rozpoczyna dnia 12 lipca 1886 dochodzenia hipoteczne w celu założenia księgi gruntowej dla gminy Lisów.
Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i przytoczyć wszystko co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.
Jasło, dnia 14 czerwca 1886.

L. 570 (4368)
C. k. komisya hipoteczna przy Prezydyum ck. sądu obwodowego samborskiego ogłasza że arkusze posiadania wraz z aktami dotyczącemi założenia nowej księgi gruntowej dla gmin katastralnych Mielniczne i Radycz powiatu sądowego Turczańskiego złożone zostały w ck. sądzie powiatowym w Turce do powszechnego przejrzenia.
Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w ck. sądzie powiatowym w Turce do włącznie dnia 30 czerwca 1886.
Sambor, dnia 15 czerwca 1886.

L. 83 (4365)
Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Jaśle urzędująca zawiadamia, iż arkusze posiadania dla gminy katastralnej Trzcinica z miejscowością Gądki wraz z sprostowanemi spisami posiadłości i posiadaczy, kopiami map katastralnych i protokołami dochodzeń złożone zostały w ck. sądzie powiatowym w Jaśle do powszechnego przejrzenia.
Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być winny ustnie lub pisemnie w ck. sądzie powiatowym a do przeprowadzenia dalszych dochodzeń wskutek podniesionych zarzutów niezbędnych wyznacza się dzień 28 czerwca 1886 na którym zarzuty przed komisyą hipoteczną wnoszone być mają.
Z komisyi hipotecznej urzędującej przy c. k. sądzie powiatowym
W Jaśle, dnia 14 czerwca 1886.

Kuratele.

L 14743 (4145 3 -3)
Uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z 2 kwietnia 1886 l. 7375 uznano Teklę Rudkiewiczową z Będzina w Królestwie Polskiem za obłąkaną Kuratorem dla niej ustanowiono dra adwokata Abłamowicza.
Kraków, 23 kwietnia 1886.

L 1850 (4204 3—3)
C. k. sąd powiat. miej. del. w Tarnopolu w moc upoważnienia c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu do l. 18.497 ustanawia dla Semka Worona z Isypowiec z powodu tegoż marnotrawstwa, kuratora w osobie Hryńka Iwaniowa.
Tarnopol, 29 stycznia 1886.

L. 3947 (4242 3—3)
Mikołaj Sidorowicz z Kamionki Strumiłowej uznany za marnotrawcę, a kuratorem ustanowiony Eliasz Fiszkiewicz.
C. k. sąd powiatowy
Kamionka, 5 maja 1886.

L 2758 (4237 3—3)
Ilka Petryszyna uznano marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Iwana Semenyszyna obaj z Waniowa.
C. k. sąd powiatowy
Bełz, dnia 20 czerwca 1885.

Doniesienia prywatne.

L. 45813 (4247 2—3)

Ogłoszenie licytacyi.

Dnia 28 czerwca 1886 odbędzie się w I departamencie Magistratu licytacyjna sprzedaż czterech parcel budowlanych, należących do realności miejskiej pod l. k. $135^1/_4$ we Lwowie położonej przy ulicy Leona Sapiehy i Cmentarnej za pomocą pisemnych, opieczętowanych ofert, których otwarci nastąpi w dniu oznaczonym o godzinie 11 przed południem.

Do ofert należy dołączyć wadjum w kwocie trzysta (300) złr. a. w. za każdą parcelę budowlaną której oferta tyczyć się będzie.

Oferty mogą być wnoszone na całość gruntu do sprzedaży przeznaczonego, lub też na pojedyńcze parcele onego.

Kwoty wywołania ustanowione dla parcel pojedyńczych, plan sytuacyjny i bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w I departamencie Magistratu w godzinach urzędowych przed południem.

Magistrat król stoł. miasta

Lwów, dnia 31 maja 1886.

L. 3115 (4254 3—3)

Konkurs.

Na prowizoryczną posadę miejskiego lekarza weterynarza w Drohobyczu z roczną płacą 400 złr. wa.

Prośby dowodami uzdolnienia zaopatrzone wnieść należy za pośrednictwem władz urzędowania lub zamieszkania do dnia 31 Lipca 1886 do tutejszej Zwierzchności gminnej.

Od Zwierzchności gminnej

Drohobycz dnia 5 Czerwca 1886.

L. 7460 (4358 1—2)

Ogłoszenie Konkursu.

Gmina miasta Przemyśla rozpisuje niniejszem konkurs na posadę wachmistrza policyi z płacą roczną w ilości 360 złr. w. a. pomieszkaniem, światłem, opałem i umondurowaniem.

Kandydaci na tę posadę winni udowodnić

a) posiadanie prawa obywatelstwa austryackiego

b) nieskazitelność obyczajów, roztropność i obrotność w obejściu

c) nieprzekroczony 40 rok życia

d) stan bezżenny, a u wdowca bezdzietność

e) czerstwe zdrowie i silną budowę ciała

f) znajomość języków krajowych i niemieckiego w słowie i piśmie

g) znajomość przepisów tyczących się służby publicznego bezpieczeństwa.

Posada powyższa nadaną zostaje prowizorycznie a stabilizacya na takowej nastąpi dopiero po przekonaniu się o uzdolnieniu kandydata do tej służby.

Podania odnośne wnosić należy na ręce Zwierzchności gminnej najdalej do 15 lipca 1886.

Z Magistratu miasta.

Przemyśl, dnia 12 czerwca 1886.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru Bc